

junij 2025

Leto 2025

Pacifik

1. junij 2025, nedelja

Albert Cove, Rabi, Fiji

Čeprav je danes še en dan, prav veliko nisem služboval. Ne smem. Ob nedeljah se ne sme početi nič drugega, kot počivati. In razmišljati. Torej sem razmišljal, kako naj rešim službeni problem. In našel sem rešitev. To se sme.

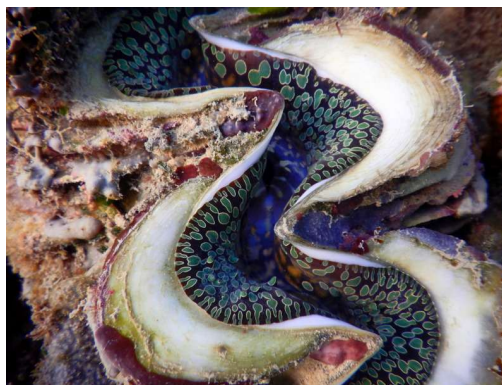
Nekaj dni sva bila v tem lepem zalivu sama. Včeraj se nama je pridružila ena barka in danes še tri. Ena je celo iz novozelandskega rallyja. Vendar pa ostali kruzerji na njih gledajo(mo) tako, kot gledajo v Mediteranu na charteriste. Grdo. Neprimerno. Tako nekako: "skoraj na reefu so se sidrali, ampak to je njihov problem, naj pokličejo svojo turistično agencijo za pomoč". Res so se slabo sidrali in so se pozneje tudi presidrali, so pa ne glede na vse, zelo verjetno čisto v redu ljudje.

Danes se je lep zaliv spremenil v prečudovit zaliv. Dopoldan narediva 400 litrov vode in opereva perilo. Ampak, to še ni vzrok za prečudovit zaliv. Ta naziv je dobil, ko sem ugasnil generator in se akumulatorji sredi sončnega dneva niso več polnili. Vzrok je bil konektor pod sončnimi paneli. Zaradi očitno oksidiranega stika se je toliko segrel, da je plastika postala popolnoma tekoča ter je moški in ženski del konektorja postal en sam kos plastike. Le kovinskega (električnega) stika ni bilo več. In kje naj sedaj dobim take konektorje na otoku, kjer niti mesa nimajo v trgovini (imajo samo kure, kar pa oni ne priznavajo za meso)? Očitno bo provizorij, ki sem ga naredil, ostal nedotaknjen precej časa.

Kakorkoli, Max in Alex sta zadnja današnja prišleka in gresta lepo naokoli ostalih (rejlisti ne štejejo). Pri nama se zadržita kar nekaj časa, nekaj spijeta, malo poklepetamo in zmenimo, kaj bomo počeli jutri.

gužva na sidrišču

tudi na tem otoku jedo te gigantske školjke...sem vprašala domačine; sem pa videla zelo malo tovrstnih školjk v morju

2. junij 2025, ponedeljek

Albert Cove, Rabi, Fiji

Plan za današnji dan je bil, da se oddingiramo 4 milje na reef na ogled mant. Danes se izkaže, da je to proti konkretnemu vetru, valu in posledično toku. Midva ne greva. Sue in JT (danes razložil kaj pomeni: John Thomas) se odpravita in se tudi kmalu vrneta. Prišla sta do ovinka in ugotovila, da dalje ne gre. Max in Alex niti ne poskusita, čeprav imata najboljši dingi.

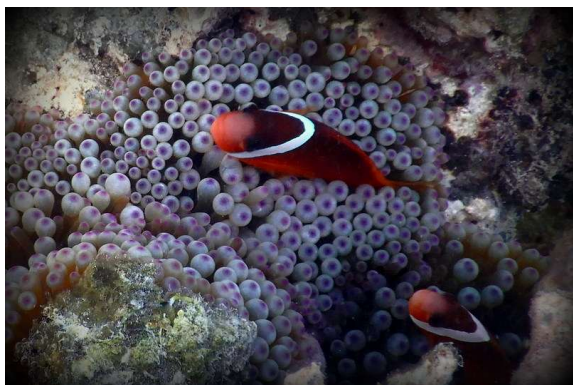
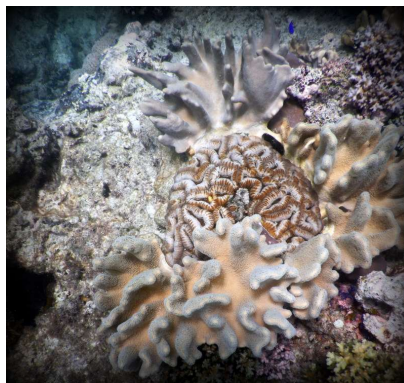
Popoldan odpeljem Vesno na snorklanje v sosednji zaliv, kjer je mirno. Ni tako atraktivno, kot bi bilo med mantami, a je vseeno zadovoljna z videnim.

Večer mine na Y2k z izmenjavo mnenj in tudi pogledov na svet. V podcastu nastopata dva Američana, dva Italijana in dva

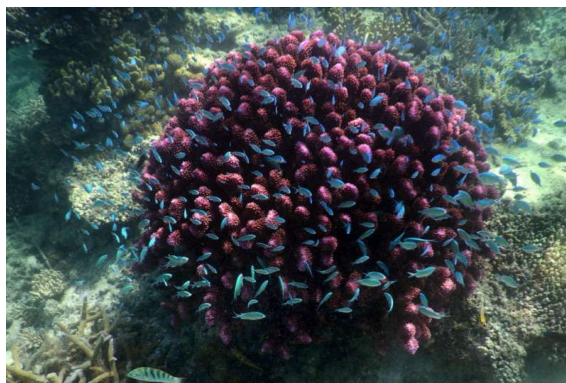
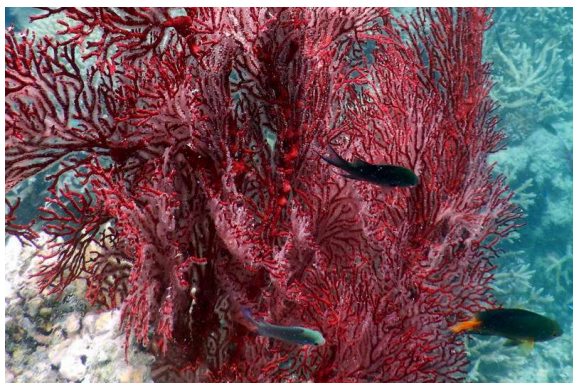
Slovenca. Svet ni videti enako skozi ameriške in evropske oči. Zatakne se že pri definiciji angleščine. Za nekatere je to oksfordska različica, za druge pač nekaj drugega. Za nikogar pa to ni kivi različica. Nadaljuje se z merskim sistemom - kaj je boljše inč ali milimeter? Dokončno pa se mnenja razslojijo pri definiciji diktatorstva. Za Amije so to vsi voditelji, ki niso po njihovem okusu, ne glede na to ali so bili izvoljeni ali so na oblast prišli na nelegalen način. Ah, ja. Nikoli se ne pogovarjaj o religiji in politiki! Še najmanj torej o papežu ali dalajlami.

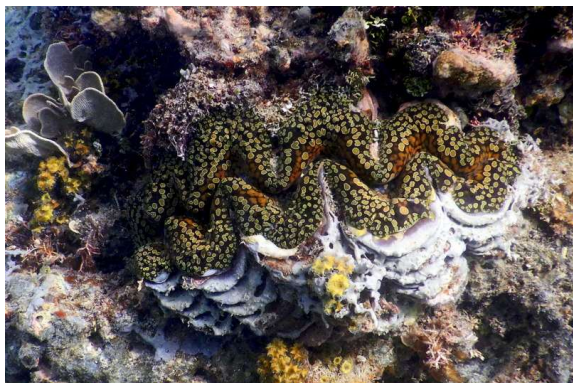

še vedno nas je pet na sidrišču

danes je bilo tovrstnih koral zelo veliko, se jih enostavno nisem mogla nagledati.... meni prečudovite

ta školjka je pa že tako stara, da so se na njej naselile korale

vse tole je zrastle na mooringu za manjše čolne

3. junij 2025, torek

Albert Cove, Rabi, Fiji

Najprej izplujejo Nemci, za njimi Italijani, sledijo jim Angleži in za njimi še Američani. Kasneje pridejo Novozelandci in potem še eni Kiwiji. Slednji so rejlisti in tudi ti se sidrajo precej blizu reefa, hmmm... Edino Mala je stalnica na sidrišču, pa so nama pred leti dali vzdevek "Speedy Gonzales".

No, rejlisti Angleži na katamaranu Joline izplujejo, a plujejo le slabih sto metrov do prvega reefa na vhodu v laguno in tam parkirajo. Nesrečneži. Google Maps so tukaj napačne za okoli 50 m in verjetno so pluli instrumentalno, namesto, da bi gledali v vodo. Potem se lotijo reševanja. Pet jih je na katamaranu, pa očitno samo dva vesta, kaj in kako, ostali so "gostje". Po snorkljanju okoli trupa, se odpeljejo nazaj v laguno, poiščejo primerno mesto na plitvi mivki in začnejo s popravilom trupa. Tako, resno se potopiti v dvometrski vodi ne morejo več, sigurno bi se pa vse skupaj slabo končalo, če bi se veter obrnil in bi bil zaliv na privetrni strani otoka. Vendar je kmalu vse pod kontrolo. Lastnik, ki je do sem prijadral iz Mediterana in pri tem naredil 55.000 milj, je zadevo v nekaj urah saniral in popoldne se spet sidrajo tam, kjer je dovolj globine ter kasneje izplujejo novim dogodivščinam naproti. Zagotovili so nama, da je vse pod kontrolo.

Danes sva imela prvič, odkar sva se vrnila na Fidži, pravoverni žar z dvema poštenima kosoma mesa. Nad ogljem pečena steaka sta bila odlična. In obilna. Vesna zato takoj odrine pod vodo. Zapeljem jo še nekaj sto metrov dalje, kot včeraj. Spet je bila zadovoljna z videnim. Vrne se ob mraku. Najini novi sosedi naju sicer vabijo na pijačo na plažo, pa se jim ne pridruživa. Ponoči se nama ne ljubi dingirati skozi (pre)plitvo morje pred plažo.

Sue in John Thomas (JT) sta na moj komentar, da se spodobi imeti vsaj zastavo kjer gostuješ, danes obesila Fidžijevo zastavo

Angleži popravljajo skoraj na plitvem katamaran

Tone opazuje in razmišlja kaj bodo Angleži naredili s plovilom; mimo naju so se peljali xxxkrat, vendar pomoči niso potrebovali

Kiviji se parkirajo zraven nas, tako, da jim zvečer gledamo v kokpit...upam, da ne bo ponoči hujšega vetra

letos prvič zakuriva roštilj

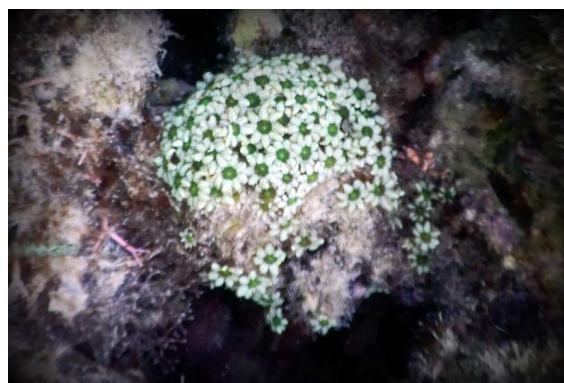
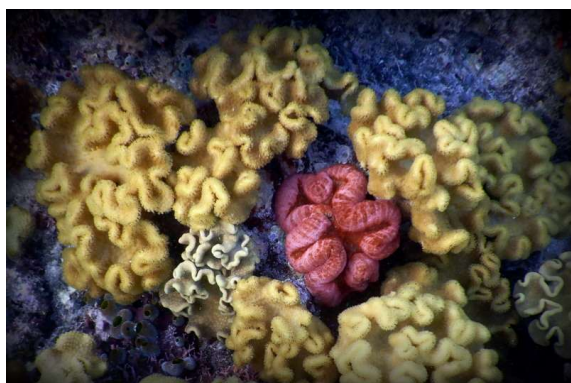
dva krepka lokalna steaka z malo zelenjave (mi je zmanjkala)

zraven pa še pečen taro ... odlično je bilo ! prav želela sem si pojediti en res dober steak po dolgem času

na določenih koncih so res gigantske velikosti korale

asociacija na glave marjetic

danes sem dočakala sončni zahod v vodi, dočakala pa tudi lion fish = letos sem jo prvič videla, ker madam pride na plano malo pred nočjo

lahko noč

4. junij 2025, sredo

Albert Cove - Katherine Bay, Rabi, Fiji

Vreme kaže, da niti danes, niti jutri ne bo idealno za plovbo proti vzhodu. Odločiva se za jutri. In da dava možnost planu B, se takoj zjutraj odsidrava in izplujeva za otok proti Katherine Bay. Hkrati se odsidra tudi Te Kia Ora (ki je bila sidrana tik ob nama in je bila sinočnji donator Starlinka) in nama skozi prehod sledi v razdalji manj kot sto metrov. Pa kaj ti res ne znajo spoštovati polja zasebnosti? Potem zavijeva med reefe in tja si nama očitno ne upajo slediti. Oni gredo med valove na odprto morje. Še pet minut kasneje izpluje tudi White Caps in se gre regato z nama. Ampak 47 čeveljska benetjka pač ni dorasla 36 čeveljski ipsilonki. Midva imava samo genovo, oni so izobesili vse, kar premorejo. Pa jim nekako ne gre najbolje, sic!

Sidrava se poleg Y2k in se odpraviva po nakupih. No, ne takoj. Najprej čakava krepko uro, da dež pojenja. Prav srečo sva imela, sidrala sva se minutko pred dežjem.

Najti trgovino brez lokalnega znanja je triki, da ne rečem, nemogoče. Nahaja se v privatni hiši in ko vstopiš skoraj pohodiš

spečega prodajalca. Vstop v trgovino je namreč skozi nekaj, čemur bi mi rekli dnevni prostor hiše brez pohištva, le po tleh je pogrnjeno nekaj, kar spominja na plastično preprogo. Prodajalec je prodano robo vestno zapisal v knjigo. S kulijem. Pa tega ni bilo veliko, čeprav sva kupila vse, kar bi nama lahko koristilo (plenice, recimo, nisva). Že dolgo nisem videl takega računovodstva. O mesu ne duha, ne sluha. Celo čikenšita niso imeli.

Ampak. Kasneje domačini povedo in pokažejo, da premorejo še eno trgovino. Založena je podobno slabo, ima pa zamrzovalno skrinjo in v njej cele piščance in ovčje klobase. Hja, midva sva prišla po tomahavk steake...

Pekarna (ja, celo pekarno imajo v vasi z desetimi hišami!) je bila precej bolj moderna, celo napis "Bakery", narejen s flomastrom, je bil na tabli pred hišo. In pekinja je Vesno peljala do prijateljice, kjer je dobila sadje, lubenico, banane (enota mere je en grozd) in dve papaji. Zastonj. Šele po pogajanjih so bili pripravljeni vzeti 5 fidži dolarjev (2 evra), da jih bodo dali otrokom.

Na otoku gojijo jangono (oni temu rečejo kava, naši kavi pa coffee) in od tega dobro živijo. Še nedolgo tega so doma imeli kure, da so nosile jajca. Sedaj to in še marsikaj drugega enostavno kupujejo za denar, ki ga zaslužijo s kavo. Celo ribe. Saj, po ceni 2,50 evra za kilogram bi jih še kdo raje kupil, kot lovil.

Zvečer prideta naokoli Max in Alex. Odpremo flaško ali dve, posnekamo arašide, frišno kupljene danes v mikromarketu, ter pojemo italijansko pašto, ki jo je pripravila Vesna ob asistenci Maxa. In vmes veselo čvekamo.

prva trgovina za katero, če ne vprašaš, ne veš, da je

skromna ponudba v trgovini, vendar v vasi z 200 preb. imajo celo 3 manjše trgovine

moko so imeli le v 10kg vrečah; da ustreže mojim željam = 3kg je odprl vrečo moke in jo stresel v vedro; no, stehal mi je lahko le 1kg, ker potem ni imel več vrečk; naslednjič je treba, kot kaže, imeti s seboj posode ali vrečke

Tone naložen z robo, počasi hodi po blatni cesti do pekarnice ... jaz pa za njim še bolj počasi ... tukaj je vse počasi ...

lepo urejena okolica pekarne;pekinji to ni glavni zaslužek, tudi ona se ukvarja z gojenjem kave, ki dosega odlično ceno na tržnici

s pekinjo greva počasi po cesti in spotoma se zanima kdo bi mi lahko prodal kaj sadja...spotoma zagledam krepkega BIO pujsa

.... pa postavnega mladeniča na konju

pri eni hiši je mlada mamica rekla,da lahko dobim nekaj sadja; pa dobim dve manjši papaji direktno z drevesa; bio seveda...

potem mi pa prinese še storž banan;oboje je bilo mišljeno kot meni darilo in ne kot nakup

sušenje njihove kave

to je pa druga trgovina,bolj fensi,ampak cele kure pa nisem hotela kupiti, pa tudi do ovčjih klobas mi ni bilo

Max in Alex iz italijanske jadrnice Y2K

5. junij 2025, četrtek**Katherine Bay, Rabi - Nadilo Bay, Qamea, Fiji**

Danes imava v planu prepluti le dobrih 25 milj in kasneje, ko greva, boljše bo vreme. Seveda, ne smeva pa priti prepozno. Odsidrava se ob enajstih, pozdraviva Y2k in v sončnem vremenu odjadra proti jugu. Še dobro, da je bilo sončno in sva lepo videla nekaj sto metrov širok nekartiran reef, da sva se mu lahko izognila. Točno na najini poti je bil. Potem zavijeva preko potopljenega in napačno kartiranega zunanega reefa ter s tem zaključiva s triki zadevami.

In za naslednjih 10 milj nadaljevanja zaključiva tudi s prijetno plovbo. Zelo ostro v veter in metrske valove morava pluti. Motorirava. Napredovanje je obupno počasno in precej zoprno.

Nadaljevanje je spet prijetno jadranje za barrier reefom okoli otoka Qamena. Mirno morje, polkrmini veter in nekaj toka v pravo smer naju lepo nosi zadnjih deset milj.

Sidrava se v globokem, zalivu, na tleh je blato, a najino sidro (za spremembo) prime v redu v prvem poskusu. Globina je 22 metrov, v vodo sva spustila 85 m verige. Ponoči pričakujem prehod deževne fronte. Le kdo mi je nekoč razlagal, da je več kot 50 m verige čista neumnost, samo prevažaš jo s seboj po svetu, potrebuješ pa nikoli. Hja, če bi jo spustil samo 50 m, bi naju odpihnili že prvi reful. Še tako sem šel ponoči preverit sidrni alarm, ali je vse pod kontrolo? Bilo je.

Ko sva sidrana, padejo prve kapljice, zvečer se pošteno ulije in temeljito opere z Male vso sol, ki se je nabrala na palubi preko dneva, ko sva plula proti vetru. Sevusevu nisva naredila, za izgovor imava slabo vreme. Itak pa jutri zjutraj nadaljujema plovbo in ne verjamem, da se bo kdo razburjal zaradi najine ignorance lokalnih običajev.

Nadilo Bay na otoku Qamea

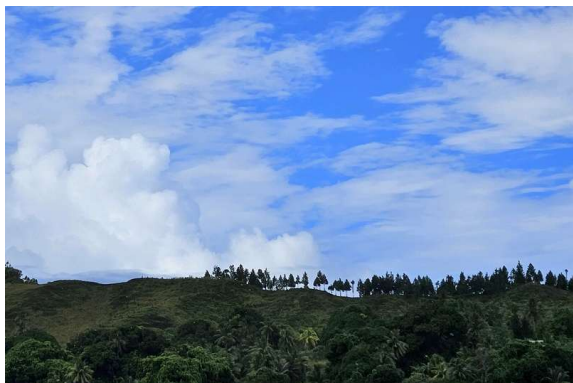
oddajnik je, samo ne za najine mobitele...Digicel ne dela tukaj

6. junij 2025, petek**Nadilo Bay, Qamea - Malaka, Vanua Balavu, Fiji**

Ob sončnem vzhodu se odsidrava, odvijugava skozi dokaj ozek prehod v reefu in dvigneva jadra. In potem odlično jadra cel dan. No, ne cel dan, samo šest ur, v šestih urah sva naredila 45 milj. Vetra je 4 Bf, bok do polkrma, kar Mali silno ustreza. Kar mini regato smo imeli. Zjutraj nas je hkrati izplulo sedem, Mala je med vsemi daleč najmanjša barčica. Na cilju sva skupaj s Kiwiji precej pred ostalimi. Malo pred vplutjem v koralni obroč okoli Vanua Balavu naju je sicer prehitel tudi 49 čeveljski katamaran, pa se je potem nekaj milj pred ciljem odločil za (samo)diskvalifikacijo - ni plul do vasice, kjer se dela sevusevu. Kakorkoli, lep dan in lepo jadranje!

Sevusevu delamo masovno. En za drugim. Industrija. Poberejo kavo, pred nas porinejo knjigo gostov, da se vpišemo in potem še knjigo donatorjev, da kaj doniramo. Ah, ja... Saj ni panike, če je vstopnina, je pač vstopnina. Le imenujejo naj jo pravilno. Je pa to vstopnina, kjer se sam odločiš, koliko boš plačal. Pogovarjamo se o nekaj evrih, ne nekaj deset evrih. In potem lahko ostaneš, kolikor časa želiš. Če to primerjam s ceno za bojo na Hrvaškem (menda je 4 evre na meter na dan)...

Ponoči naj bi nas prešla nevihtna fronta. Prestaviva se v zaliv, kjer bova zaščitena pred vremenom. Naokoli so mangrove, na dnu je blato. Nekaj, česar ne marava, ker nama sidro ne drži. Ampak. To je že tretji zaliv po vrsti z blatnim dnom, kjer najino sidro dobro drži. Sva pa spustila 70 metrov verige pri 17 metrih globine. Kalkulator verige pravi, da je to dovolj za 35 vozlov konstantnega vetra. Toliko ga ne bo in upam, da tudi takega sunka ne. Sinoči sva ga imela in se nisva premaknila niti za centimeter. Je že vredno s seboj po svetu prevažati dovolj verige...

za spremembo na vrhu hriba niso palme

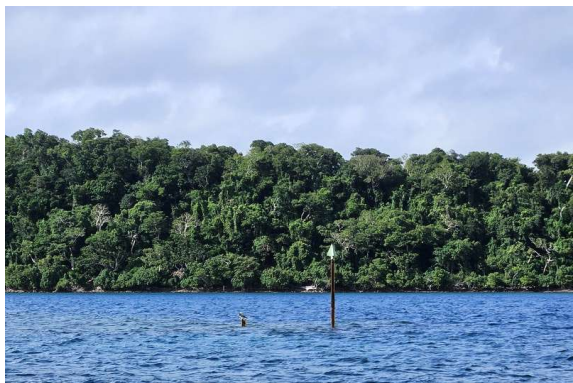
nekateri si popestrijo jadranje s tem, da tekmujejo z drugimi barkami ...

katamaran je očitno imel kurzor naštiman na Malo

... katamaran s težkimi jadri naju je prehitel

no, sem pa tja so pa tudi označene kakšne plitvine

pred nami otok Vanua Balavu otočje Lau

vasica Daliconi na otoku Vanua Balavu je urejena; donacija je menda za šolo

namestnik šefa/poglavarja v vasici Daliconi kjer smo delali sevusevu; zanimivo, da sta oba domačina imela ravne lase

vasica Daliconi

vasica Daliconi na otoku Vanua Balavu kjer smo delali sevusevu ...

mavrica počasi izginja

samo trije smo sidrani v tem velikem zalivu

7. junij 2025, sobota

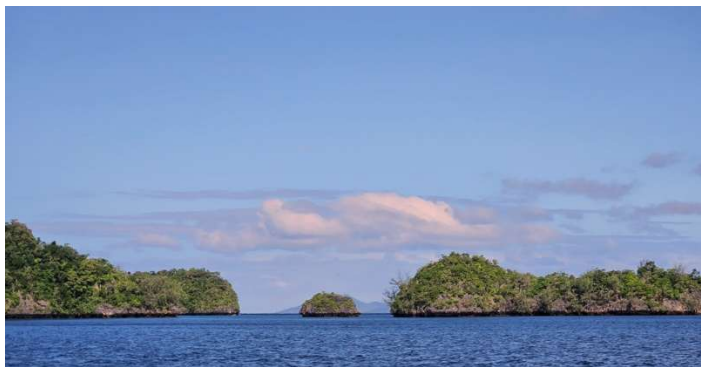
Malaka Bay - Bay of Islands, Vanua Balavu, Fiji

Ponoči naju je za nekaj minut prešel nevihtni val z orkanskim vetrom in poplavo izpod neba. Dober zaliv sva izbrala in dobro sva bila sidrana. Čeprav sva imela za sabo nekaj sto metrov prostora, se nisva premaknila nič. Zjutraj je bilo sidro kar težko izpuliti iz blatnega dna. Potem bi se premakneva nekam, kjer je lepše. Šla bi v Bay of Islands.

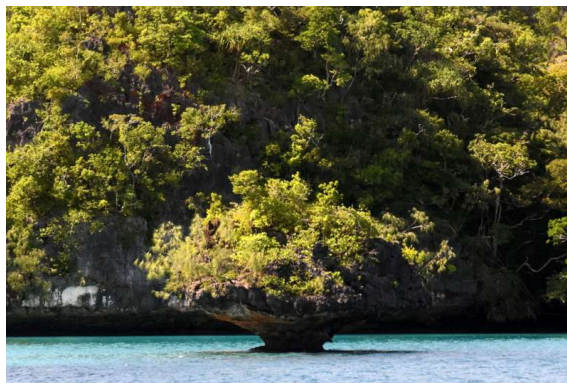
Ampak, kam? Neverjetno razčlenjen zaliv je to in neskončno otočkov je v njem. Ostanek vulkanskega davnega izbruha. Na desetine sidrišč je možnih, vsa po vrsti so lepa. Izbereva eno, ki je dovolj veliko, da se nama ni potrebno vezati na obalo, čeprav nisva sama. Bay of Islands me je očaral. Vulkanski spodrezani otočki, bolj rečeno skale, vse poraščeno s tropsko vegetacijo vse do morja. Če bi to bilo na Hrvaškem, bi bil to narodni park z vstopnino nekaj desetakov na osebo na noč. In vstopnino za gole Kornate bi ukinili. Ne bi imela smisla. Nihče več ne bi šel tja. Nekaj podobnega, čeprav ne tako lepega, sem do sedaj videl le še na Tajskem. Čudovito! No, da sem precizen: sam zaliv ne spada v to kategorijo, nič ne popravljam.

Vesna se takoj spusti v vodo pod klife. Tokrat je drugače, kot sicer. Koralni greben ni pred obalo, ampak pod obalo. Že z barke vidiva morskega psa in želvo, pod vodo pa moreno, rake in neskončne jate ribic. Lepo.

Po večerji sediva v kokpitu in preletavati naju začnejo netopirji. Fruitbet jim pravijo tukaj. Veliko jih je, ne priletijo pa v neposredno bližino. S telefonom ne bi nič pofotkala, še stari dobri Nikon z ogromno cevjo pred foto senzorjem ni bil dovolj.

Bay of islands

skuštrani otoček

ker je že v SLO sezona gob, dobivam pod vodo asociacije na gobe ...

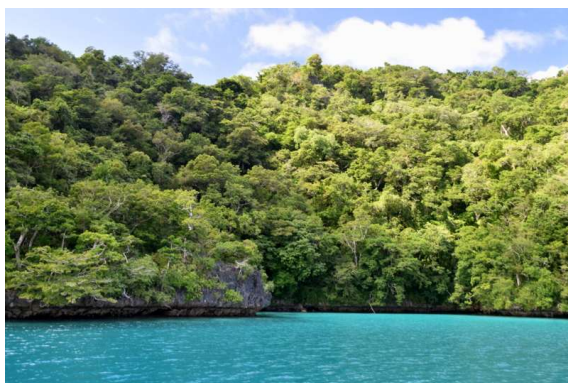
letos prvič vidim moreno, skrito v luknji, sramežljivo si me je ogledovala

ogromno koral, čudovit podvodni svet

korala na koralo

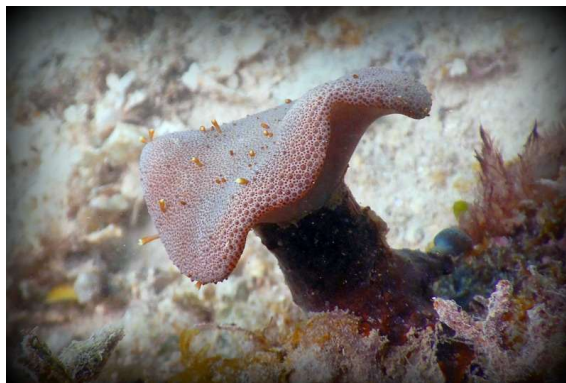
čudovita barva morja

kar nekaj tovrstnih rakov sem videla, čudoviti

take oblike pa še nisem videla, kot škrnicelj za sladoled (se vidi, da ga že zelo dolgo nisem jedla)

... danes toliko čudovitih fotk, težko je bilo narediti izbor med 350 fotkami (dve uri snorkljanja)

na tisoče majhnih rib, sploh se niso umaknile, ko sem se jim približala....

zvečer so nad nami leteli netopirji ... še kar dobra fotka glede na to, da je že bila skoraj noč

8. junij 2025, nedelja

Bay of Islands, Vanua Balavu, Fiji

Dopoldan ostanem sama v zalivu. To je dobro in to je slabo. Dobro je zato, ker sva sama v rajskem zalivu in lahko počneva kar naju je volja. Slabo pa zato... hmmm... ker sva sama. Ker sva sama, nikogar ne motiva, ko prižgeva generator, narediva vodo in opereva žehto perila.

Ko končava z obveznostmi, se skobacava v dingija in odpeljeva na izlet po zalivu. Pokrajina je res odštekana. Nimam besed, ki bi jo opisale. Iz vode molijo skale, vse so prisekane in izpodjedene na spodnji strani in vse so poraščene z bujno vegetacijo na zgornji strani. Včeraj sem mislil, da sem nekaj podobnega že videl. Pa sem se motil. Ne, česa takega še nisem videl!

Obdingirala sva le en del celotnega predela s popolnoma primernim imenom, Bay of Islands. Podobno ime ima tudi novozelandski zaliv pri Opoi, nima pa prav nič skupnega s tukaj videnim. Tukaj je morje turkizno, koralno, toplo, v katerem so posejani mini osupljivi otoki, tam pa hladno in blatno z nekaj običajnimi otoki.

Po kosilu gre Vesna spet pod vodo. Tokrat na drugo stran zaliva. Vse je blizu in snorkljanje lahko naredi kar z Male, brez zoprnega prevažanja z dingijem ali celo prilagajanja organizirani skupini. Med otoki, kjer sva se prej vozila z dingijem, sreča skupino snorklačev, ki so se sem pripeljali z drugega konca zaliva. Z dingiji. Čoporativno. In ravno na tem koncu je bilo še najmanj koral...

Bay of Islands

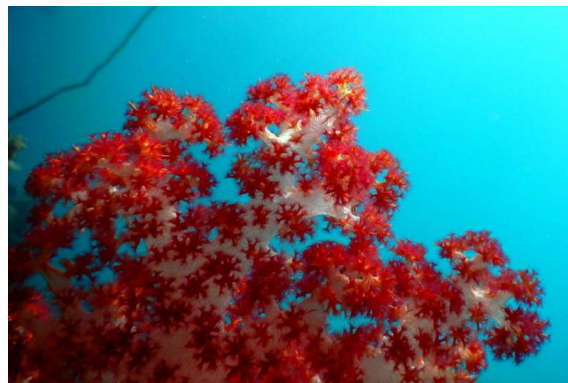
zanimive kamnine na otočkih

v sosednjem zalivu polno bark

končno mi je uspelo ujeti želvo v objektiv...je hitra kot blisk;morski pes naju je danes spet prišel pozdraviti, a kaj, ko sva bila na barki

mehka korala, celi vrtovi tovrstnih koral na enem koncu

mehke korale

neverjeten pogled=tisoče majhnih ribic v jati; danes sem prišla na barko po 2,5 urah, netopirji so mi že letali nad glavo (17,30)

9. junij 2025, ponedeljek

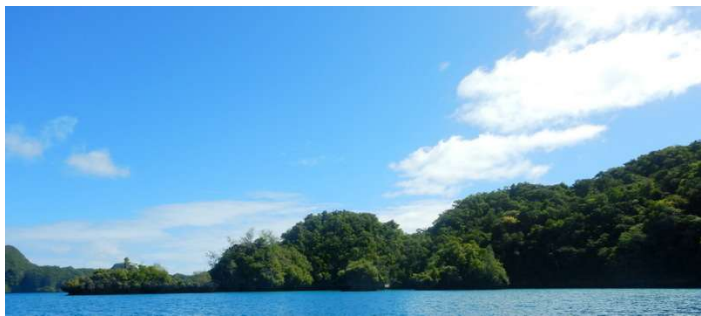
Bay od Islands, Vanua Balavu, Fiji

Ponoči se je sprožil sidrni alarm. Nastavljen je bil na nekaj metrov natančno, ker sva bila blizu obale. Očitno je bilo to dovolj, da je barka v skoraj brezvetrju zanihala izven toleranc GPS. Ne maram tega! Zato se dopoldan prestaviva nekaj deset metrov stran od obale, da območje varovanja lahko nastavim bolj ohlapno. Sedaj imava 20 m rezerve, preden alarm zatuli. Toliko napake pa GPS res ne bi smel imeti.

Vesna gre sredi dneva klasično v snorklanje, jaz popravljam program za pošiljanje podatkov fidžijskim oblastem. Enkrat tedensko jim je potrebno napisati, kje se giblješ. Ampak meni se to ne ljubi početi. Še posebej ne zato, ker je itak vse zapisano v logbooku. Le prebrati ga je treba s strežnika in v ustrezni obliki poslati preko emaila. Naj to počne mašina.

Vreme je lepo, pasati so konstantni, zunaj je 4 Bf, v zavetrju za klifi pa to občutiva le kot prijeten vetrič. Lepo je. Tako nad vodo, kot pod vodo. Pod vodo so morski psi, želve in morene. In korale, seveda. Nad vodo pa odštekani klifi in pod njimi turkizno morje.

A jutri se bi bilo le dobro nekam premakniti...

Tone me zapelje z dinghijem kar daleč za otočke, da ne izgubljam časa za transfer do obale sedaj, ko sva malo bolj stran

čudovita spužva, tudi v oranžni inačici

ogromno sea grape je bilo videti na tem koncu; le nabrati bi ga morala in preizkusiti v kulinariki...manjana

prva morena danes; če ne vidim tri glavne, ne velja snorkljanje...haha ...morena, želva in seveda morski pes

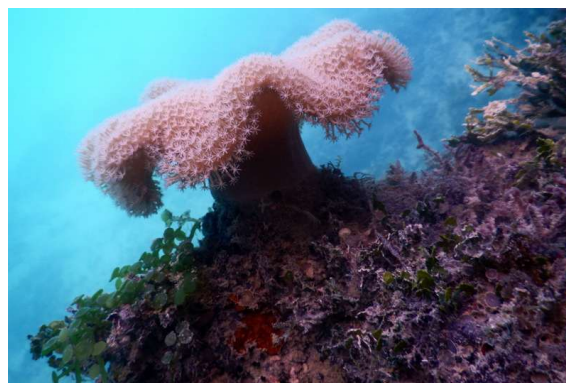
nore barve korale

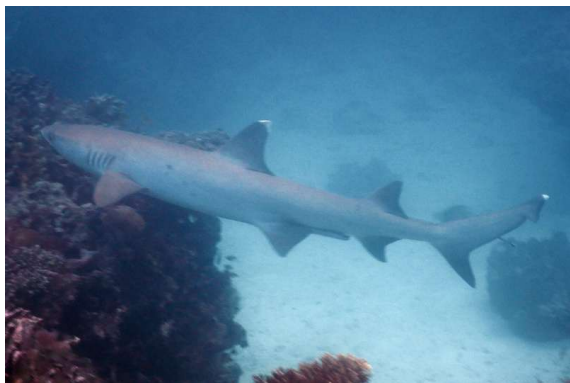
velika vsaj 40 cm

to je pa druga morena, ki sem jo danes videla; ista družina

nabiranje gob res pogrešam; in, ko gledam vse te čudovite korale v obliki gob, se mi kar milo stori

želvo sem dvakrat videla, samo zelo slaba fotka; tudi kuža je dvakrat me prišel pogledati a je voda tako kalna, da žal ni čista fotka

10. junij 2025, torek

Bay of Islands, Vanua Balavu, Fiji

Ponoči se je na sidrišče valilo nekaj vala. Le od kod se je prevlekel? Zaliv je zaprt z vseh strani, morja se sploh ne vidi. Ampak očitno hidrodinamika deluje drugače, kot moje razmišljanje. Moje razmišljanje je pragmatično: torej, greva drugam. Okoli ovinka, nekaj milj stran so zalivi na severni strani Vanua Balavu. Veter je južni in vzhodni, torej bi to lahko bilo v redu.

Sidrava se v res lepi okolici, zalivu s samimi "osamelci" okoli barke in turkiznim morjem pod barko. Oseka je, primeren čas za obisk podzemne jame z imenom "katedrala". Skobacava se torej v dingija in po kanalih med poraščenimi skalami odvijugava tja, kjer naj bi bila jama. Po bližnjici. Vmes je plitev prehod preko koralnega grebena. Motor dvignem in odveslam. Pa niti ne bi bilo potrebno. Zaradi plimnih tokov naju kar posrka preko reefa. Bolj, kot dingiranje na morju, spominja plovba na raftanje na divjih vodah. Do jame je šlo, nazaj pa nikakor. Tok je bil enostavno premočan. Povratek je bilo dingiranje okoli rta otočka nazaj do barke. Jama pa... No jama, kot jama. Ob oseki se da vstopiti, ob plimi je poplavljen. Ob strani so kapniki, na vrhu netopirji. Vredno ogleda, pa nič več.

Že, ko sva priplula ob oseki, je na sicer lepem sidrišču malo vala. Po ogledu jame in Vesninem snorkljanju je nastopila plima in val se je začel valiti preko barrier reefa. Če ostaneva, bo spanje postalo podobno spanju dojenčka v zibki. Dojenčki so prepuščeni na milost in nemilost mamici, midva se pa lahko odločava sama, kje in kako bova spala. Ne bova tukaj.

Prestaviva se v, pred oceanskim valom zaščiteno, del Bay of Islands. Na morje torej, ki je mirno kot jezero ob bonaci. Nekaj sto metrov od naju se barke drenjajo med koralnimi glavami, midva sva v bazenu mivke sama. Čoporativnost je zanimiva reč. V petek je tam bila ena barka in prišleki so se ji vsi pridružili. Logika je: "če so oni tam, potem je sigurno dobro". Saj, ko bodo videli naju, bova verjetno jutri takoj dobila sosede. Čoporativno.

plovba do novega sidrišča

sidrišče pri katedrali; glede na koralne glave je bilo smiselno na verigo vezati bokobrane

ob oseki je izredno malo vode, je bilo treba rahlo veslati; ko sem jaz kasneje tukaj snorkljala, sem se na pol poti obrnila, ker me je tok odnesel skoraj do vhoda jame....komaj sem pribrcala nazaj

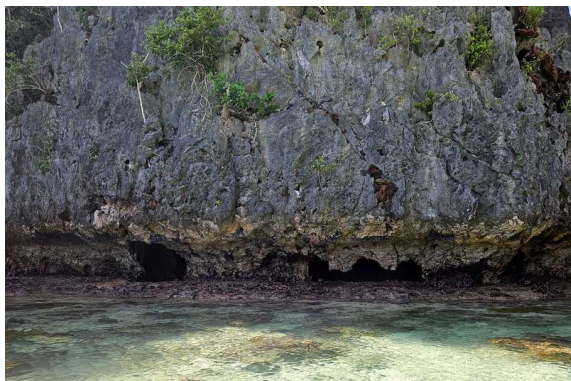
ti micro otočki so res neverjetni

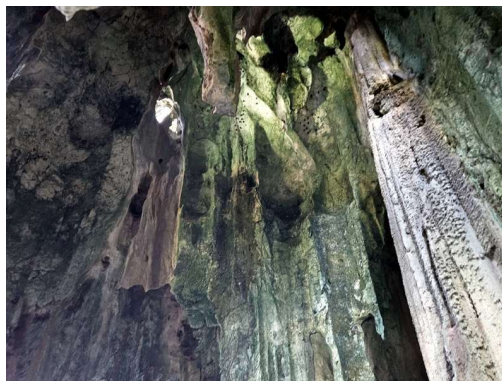
znotraj jame majhni netopirji

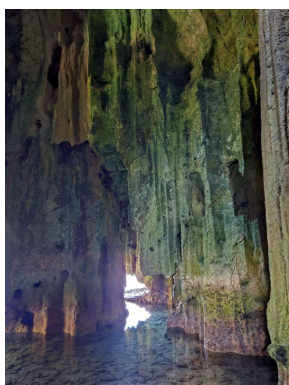
zanimiv pogled znotraj jame ven na morje

takole zgleda pa ta isti pogled z zunanje strani jame

zelo visoka notranjost jame

veliko majhnih odprtih v jami

danes snorkljarija nič novega razen skatov; je bilo pa naporno, ves čas val in nekaj toka...sem se krepko nabrcala

danes sem videla dva skata: enega z dolgim in drugega s kratkim bičem; ta na fotki se je zakopaval, da se je vse prašilo naokoli

Sue me je prepozno obvestila, da je danes organiziran happy hour...hm? več dinghijev sredi zaliva v krogu sedeli do trde teme...zanimivo?

11. junij 2025, sredo

Bay od Islands - Bavatu Harbour, Vanua Balavu, Fiji

Prav sva se odločila, da sva prespala, kjer pač sva prespala. Popolnoma mirno je bilo. Okolica je tudi lepa. Vesna uživa, ko gleda otočke in korale v obliki gob. Ona je gobarka.

Ampak, tukaj sva že nekaj dni in čas je, da se prestaviva. Bavatu Harbour izgleda primerno naslednje sidrišče. Popolnoma zaščiten zaliv z yacht clubom. Ampak. Yacht club je zaprt, sic. Ima pa ta zaliv prednost pred ostalimi zalivi v tem, da ni v lasti nobene vasi in torej ni potrebno delati sevusevu.

Na svojem privezu je že večja jahta lastnika Vuda in Copra Shed marin. Precej stran je sidrana avstralska jadrnica Arka in za nama se sidra še kanadska Planet Express. To je vse. Prostora je za celo floto. Vendar je to na globinah precej preko 20 m. Kar je plitvejše, so skale ali korale. Je že prav, da po svetu prevažam dolgo verigo.

Snorklanje tokrat ni bilo prvovrstno. Korálnih glav je sicer veliko, korale na njih pa niso tako barvite, kot v sosednjih zalivih.

Tudi voda je precej bolj kalna, kot drugje. No, kakšno moreno se je dalo videti. To je bilo pa tudi, bolj kot ne, vse.

danes je bil pretežno oblačen dan

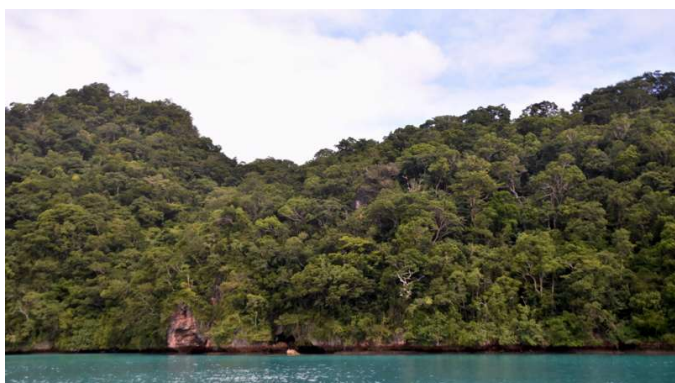
meni čudoviti otočki

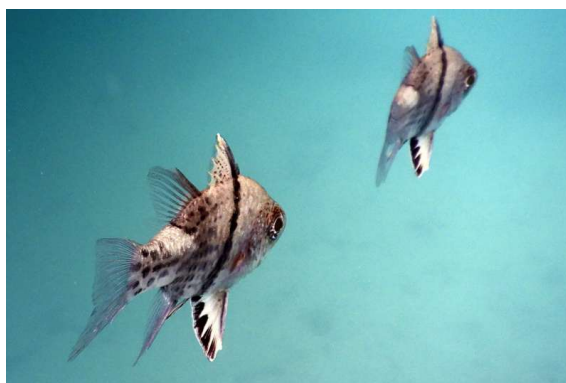
yacht club, ki to ni ...privatna hiša, gremo jutri pogledati, če piše ali je prepovedan dostop

na drugem koncu (kjer sva midva sidrana), so nosili neko tablo, kakor sem uspela z objektivom videti piše #private# ...

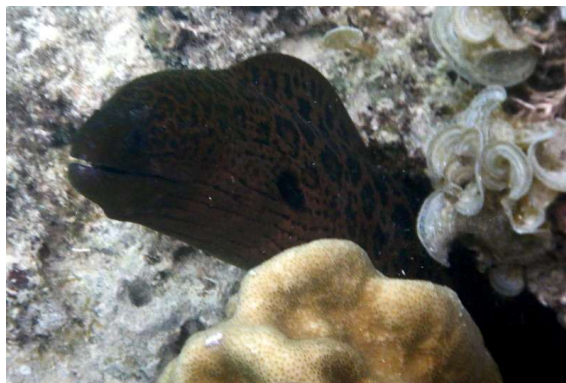
najin zaliv

pod vodo pa katastrofa....tako kalna kot že dolgo ne ...pa še tisto kar sem uspela videti, me je pustilo ravnodušno

morsko grozdje ...menda je odlično za jesti

ena morena se je stegovala 3m pod menoj

12. junij 2025, četrtek

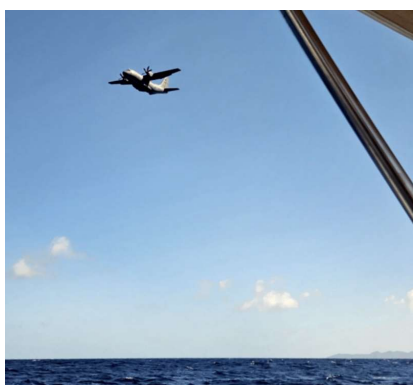
Bavatu Harbour, Vanua Balavu - Lakemba, Fiji

Naslednje dni je vreme primerno za plovbo na ostale otoke v otočju Lao. Že včeraj bi lahko šla. Ali pa jutri. Cincava in se odločava. Ko se končno odločiva, da greva danes dalje, je ura že osem.

Do prvega otoka je 30 milj in bi bil dobra odskočna točka za nadaljevanje. A kaj, ko nimam podatka o globini prehoda. Nihče tega otoka ne omenja, kart ni. Edino v Sailing Directions izpred 50 let je napisano, da ima "boat passage", karkoli to že je. Satelitske fotografije kažejo prehod skozi reef sumljive globine s polno koralnimi glavami. Tvegati ali ne tvegati?

Po premisleku se odločiva, da nadaljujemo do otoka Lakeba. Noč bo, ko prispeva, kar je bilo za vplutje v koralne otoke še pred nekaj leti smrtna obsodba. Ampak. Tam je sidrišče na zunanji strani reefa in nekdo je napisal da je sidranje ponoči izvedljivo s pomočjo satelitskih posnetkov. Torej, greva tja. Spotoma od sojadralcev dobiva preverjene koordinate in celo podatek, da trenutno tam ni nikogar in je prostora več, kot dovolj. Prispela sva nekaj minut po sončnem zahodu (v tropih je prehod med dnevom in nočjo digitalen) in se s pomočjo telefona (na mojem chartplotterju ni satelitskih posnetkov) lepo sidrala.

Jadranje je bilo spet prijetno hitro. V slabih 4 Bf bočnega vetra sva imela povprečno hitrost okoli 7 vozlov na 68 milj dolgem plovu (prvo uro sva motorirala s 5 vozli med koralnimi glavami znotraj barrier reefa (ne poznam slovenskega izraza), sicer bi bila povprečna hitrost precej višja. To je za našo velikost barke spodobna hitrost. Sva bila pa toliko nagnjena in oceanskega vala je bilo tudi nekaj, da je danes toplo kosilo odpadlo. Zato je zvečer na sporedu topla večerja. Pizza iz krušne peči. Peč(ica) je sicer plinska, ker pa se v njej peče tudi kruh, je to krušna peč. In pika!

danes je med plovbo zelo nizko letel avion nad nami, celo dvakrat; očitno so iskali info kdo sva midva

kar krepko nagnjeni smo bili celo plovbo

sončni zahod sva dočakala še med plovbo

ker sem že zamesila testo za kruh, sem ga nekaj stran vzela in naredila po dolgem času pizzo...no ja, ni bila ne vem kaj, je bila pa dobra šunka na njej in ne pizze, ki jih tukaj prodajajo s kuro

najino sidrišče kjer bova prenočila

13. junij 2025, petek

Lakeba - Oneata, Fiji

Pokafetkava in greva. Sploh ni bilo rolajoče glede na lokacijo zunaj reefa. Morje je bilo pa tako prozorno, da se je videla vsaka podrobnost na 15 metrov oddaljenem dnu. To je nekaj posebnega za Fidžiju, kjer so lagune bolj kot ne motne zaradi mivke, zalivi na večjih otokih pa blatni zaradi rek, ki se stekajo tja. Vendar se Vesna danes odpove snorkljanju, sva sidrana sredi morja in tokovi na reefu znajo biti močni.

Vetra ni. To je nekaj posebnega. Ker morava motorirati, motorirava proti vzhodu, proti običajni smeri, od koder vleče. Po 30 miljah prideva do otoka Oneata. V Sailing Directions je omenjen le bežno, na blogih ni veliko zapisov. Ampak, ko midva vplujeva skozi en prehod, vpluje angleški katamaran skozi drugega. Sidramo se skupaj in gremo na sevusevu. Povedo nam, da v povprečju prispe na otok 10 jadrnic na leto. Ker zvečer srečamo še eno, je danes 30% letnega prometa. Ali res?

Ritual sevusevu je bil dober, poleg klasičnega govora (v fidžijščini) in molitve (v angleščini) je bil na sporedu še ritual priprave kave in nato njeno pitje. Priprava je prva stvar, ki tistega z bolj nežnim želodcem prepriča, da tega ne pije. Voda se natoči iz bližnjega zbiralnika deževnice in potem vanjo meša zmlete korenine kave (fidžijske besede "kava" ne gre zamenjati za slovensko - oboje se pije, je pa to čisto nekaj drugega). Pijača kava se pripravlja tako, da se zmlete korenine kave v štumfu gnete v posodi z vodo kar z rokami in nastajajoča tekočina ima izgled blatne vode. Okus tudi. Iz vok-like posode se nato jemlje z obrednimi skodelicami in podaja enemu za drugim. Vsak jo spiže na dušek in vrne skodelico, da je na voljo naslednjemu. Vsakemu pivcu, ko popije svojo skodelico, se ploska. Najbrž z razlogom.

Bili smo kar velika klapa, midva dva in sedem katamarancev. Od tega tri najstnice. Te so bile najbolj zavzete za pitje kave, čeprav jim je gostitelj (učitelj v šoli) namesto kave ponudil kokosovo mleko neposredno iz kokosovega oreha. In najbolj so bile tudi zavzete za sprehod po vasici, kjer je bila na ogled cerkev, šola in dom izdelovalke tape (tkanine iz lubja). Bilo je zanimivo, a ker smo se namenili presidrati na drugo stran otoka, časovno omejeno. Slalom med koralnimi glavami pač ni modro izvajati ponoči. Pa se je premik izkazal za napako. Sidrišče na privetni strani je bilo mirno, na zavetrni pa ob plimi rolajoče, sic.

vseposod imajo že telefone, starlink

priprava napitka #kava#

kava je pripravljena

Tone je dobil prvo skodelico kave

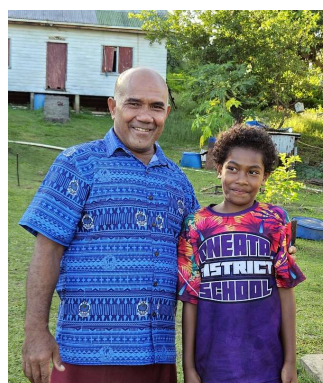
potem smo dobili kokos

sedaj pa v hrib pogledati si cerkev

stara cerkev, slabo ohranjena, vendar brez tistega blišča, zlata, kot je v evropi in še kje ... bolj slabo vatican donira; verni so pa kar krepko; ob kavi smo morali moliti

učenka z učiteljem; ob petkih nosijo friday majice z napisom šole

učitelj in razred 7-8; učencev je na otoku le 30; vse skupaj prebivalcev 130

izdelava tkanine masi/tapa izdelane iz lubja dreves; ta tkanina je predvsem za poroke, pogrebe

šolarka pere perilo na roke; a travo kosijo z motorno kosilnico civilizacija vsepovsod in tudi oskrbovalna ladja menda pride vsakih 4 dni ?

tudi Tone je imel t.i. sulu

14. junij 2025, sobota

Oneata-Yagasa Levu , Fiji

Ponoči je bila oseka in je še nekako šlo, proti jutru se spet rolamo. Ob obali je val in snorklanje ni možno. Greva dalje. Vetra je malo, 3 Bf orca, in hitrost ni taka, kot je bila pred dvema dnevoma. Je pa še vedno višja, kot je bila včeraj, ko sva motorirala. 38 milj sva prejadrala v slabih sedmih urah.

Malo po drugi uri sva torej sidrana. Tokrat na nenaseljenem otoku, kar je dobro iz dveh razlogov. Ne bo potrebno izgubljati časa na obredu sevusevu in jutri, ko je nedelja, naju nihče ne bo na silo podil v cerkev. Slednje v primeru, če bova ostala tukaj do ponedeljka, naslednji otok je naseljen in tam je spet cerkvena vladavina. Jutri se odločiva, kaj je huje, verski teror ali sidranje na privetni strani otoka (v noči na ponedeljek se bo po napovedi veter obrnil).

Sidrana sva v prozornem morju. Spet se vidi sidro, 10 metrov pod površjem. Za razliko od Lakebe, pa sva v zaščitenem zalivu in na mirnem morju in Vesnina prva zanimacija je skok v vodo. Tudi jaz imam opravka z vodo. Teden je naokoli in dobrih 20 litrov vode sva popila ter 200 litrov polila (v glavnem po posodi in nekaj tudi po sebi). Dve uri bom poslušal watermaker.

Čeprav sem mislil, da bova na tem, osamljenem delu sveta sama, priplujejo kasneje še tri jadrnice in se sidrajo na spodobni razdalji, celo malo za ovinkom, tako da nihče ne bo motil ostalih. Tudi včeraj smo bili trije in tudi včeraj je bilo med barkami vsaj pol kilometra prostora.

otoček Moce kjer je izredno težko priti notri v laguno; rajši nisva eksperimentirala; drugače pa živijo na tem otočku

najin zaliv na Yagasa Levu

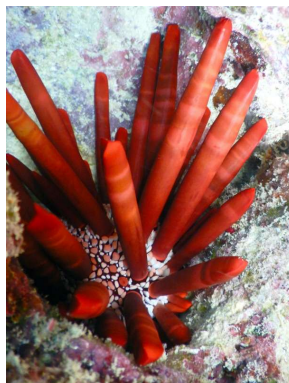
odlična vidljivost morskega dna po dolgem času

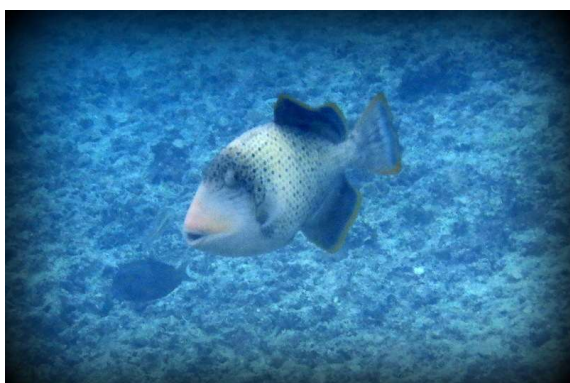
danes sem bila zaradi pozne ure samo dobro uro in pol v vodi

vedno najdem kakšno novo vrsto korale ali ribe

...ali pa obujam spomine... jež svinčnik (*Heterocentrotus mamillatus*), kar dva sem našla na kratki razdalji

ena od Triggerfish ...že večkrat sem jo hotela ujeti v objektiv, a je tako hitra in vedno na predolgi razdalji; je pa velika, vsaj 30cm v dolžino

boobie ... tukaj jih je ogromno, cel otok imajo za sebe

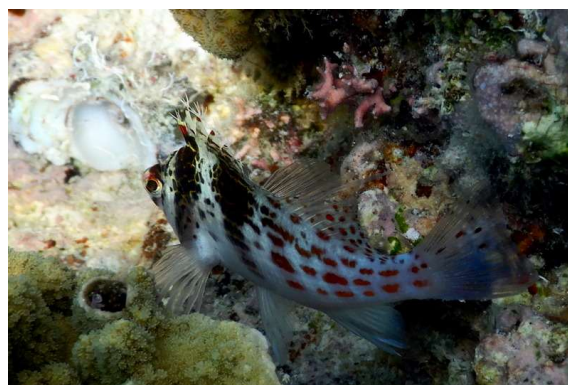
veliko jat majhnih rib skozi katere sem plavala

zanimiva fotka: mavrica se je ujela na ribo

krepko čez 2m je moral imeti...bil pod menoj cca 2-3m

babica je krepko našpičila rožičke

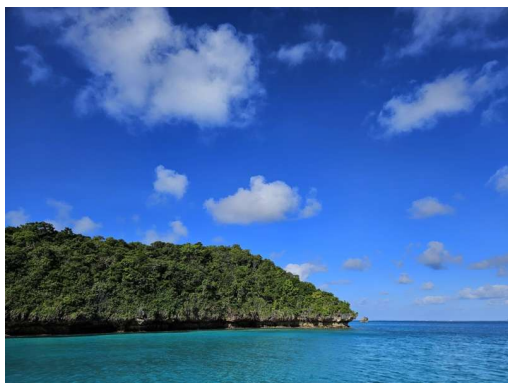
15. junij 2025, nedelja

Yagasa Levu - Navutu-i-Loma, Fiji

Zapuščava otok tropikark (po "naše" se tem ptičem reče booby) in se prestaviva na sosednjega. Veter se bo preko dneva obrnil na severnik in zahodnik, pa je potrebno poiskati drug zaliv. Najdeva ga na sosednjem otoku v isti laguni, le nekaj milj je oddaljen. Tudi ta otok je nenaseljen in tudi tukaj se ne dela sevusevu. In ne glede na to, da je danes nedelja, ni bojazni, da bi naju kdo zvelkel k maši. Tukaj ni ljudi in ni cerkve.

Temperatura morja se niža, sedaj znaša le še zelo prijetnih 27 stopinj. Temperatura zraka podnevi je malo višja, ponoči pa malo nižja od temperature morja. Spi se odlično, proti jutru se je potrebno celo pokriti z rjuho. To je najlepši letni čas na tem koncu sveta.

Za Vesno je morje še vedno primerno toplo, da se z veseljem odpravi v vodo. In plava. Vsak dan, če je le možnost. Danes je. Sidrana sva v 5 m globokem peščenem zalivu s skalnatimi klifi vse naokoli. Idealno. Tudi prosojnost vode je odlična. Čeprav pri videnih koralah ni kaj novega, je pa zato srečala skate, želve in morske pse.

današnji zaliv kjer bova prenočila

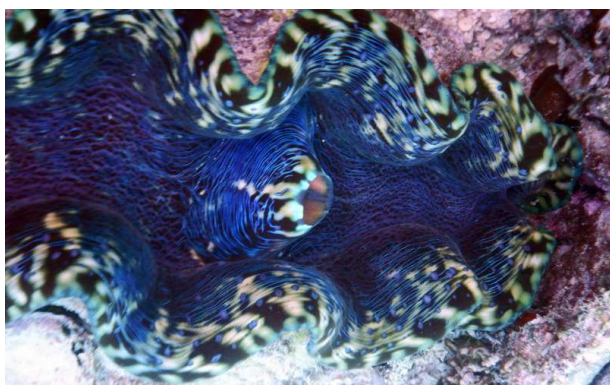
prišla sva ob plimi, tako, da je bilo malo roli na sidrišču

.... in, ko je bila oseka , sem šla pod vodo

samo malo zaplavam in blizu barke skat ...čez nekaj časa še morski pes (preslaba fotka)

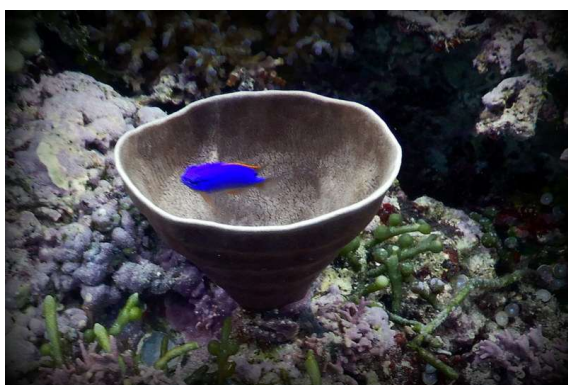
gigantska školjka, več kot pol metra po dolžini in sploh se ni zaprla, ko sem se ji približala

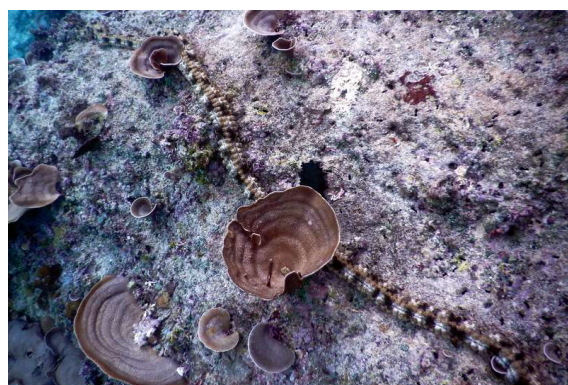
... pa želva ... tako, vsi trije so bili: skat - 3x, želva in morski pes ... le morene nisem nobene našla

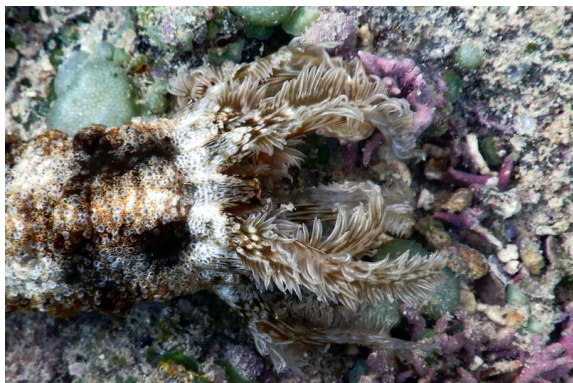
Crown Squirrelfish

Fan Sponge

Lion's Paw Sea Cucumbers-dolga je bila več kot dva metra...kar ni bilo videti konca

Lion's Paw Sea Cucumbers

pod vodo polno različnih ribic in nešteto spužev

16. junij 2025, ponedeljek

Navutu-I-Loma - Vulaga, Fiji

Po zajtrku se počasi odpraviva proti otoku Vulaga. Nikamor se nama ne mudi, današnji plov je dolg le nekaj nad 20 milj. Pravi čas za plovbo skozi prehod na reefu sva itak zamudila. Pravzaprav bova prispela ravno ob najbolj nepravem času. Ko je bil pravi čas, sva še pila jutranjo kavico. Povsod namreč piše, da so tokovi strašno močni in da so na izhodu stoječi valovi. Z mojim poznavanjem hidrodinamike (ki je resda zelo šibko) pa se mi zdi, da v današnjih vremenskih razmerah ne bi smelo biti česa hujšega. Če ne bo šlo, pa še vedno lahko odjadrava na sosednji otok, kjer je prehod enostaven in se vrneva jutri ob pravi uri (ko bo slack water).

Šlo je brez problema. Stojnih valov ni bilo, največji tok v nos je bil 2,5 vozla (prestrašeni Amerji so pisali o 6 vozlih in več). Vse, kar se je poznalo, je bilo počasnejše plutje skozi pol milje dolg in 50 metrov širok prehod. V sami laguni pa itak ni težav s tokovi. So pa zato vse naokoli odštekani otočki-skale v obliki gobe s drevesno kapo. Lepo. Nekaj podobnega, kot v Bay of Islands na Vanua Balevu. Sidrava se v zalivu in odpraviva peš preko otoka v vasico, kjer živi poglavar. Tam se dela sevusevu.

Vsi ti rituali so v principu enaki, a se vsak malo razlikuje od prejšnjega. Ta otok je precej turističen (več barka pripluje na dan v dobrem vremenu) in procedura je temu prilagojena. Ob vstopu v vasico sva dobila spremljevalca, ki je namesto naju v minutki povedal poglavarju (ali pač nekemu, ki se je izdajal za poglavarja) tisto, kar bi morala povedati midva. Poglavar je pobral korenino kave in 50 fidži dolarjev in nama dodelil družino, ki naju bo gostila za čas najinega bivanja. In sva bila klirana.

Potem so naju pospremili k izdelovalcem souvenirja, kjer so nama na dolgo in široko razložili, kaj in zakaj delajo. Tako nekako, kot če bi bila pri Arabcih. Pri Arabcih bi dobila še čaj. Tudi cene so bile, tako kot v tovarniških trgovinah, precej višje, kot sicer.

Družina, ki naju je posvojila in naju bo gostila je sestavljena iz enega samega člana, možakarja po imenu Tai. On nama je za majhen denar je prodal buče in bok choy iz svojega vrta ter obljubil banane za jutri. Popili smo tudi po en kokosov oreh. To je dokaj običajno, zanimiva pa je bila slamica, s katero smo pili. Steblo neke rastline. Popolnoma naravno in neprimerno boljše od evropskih hi-tech ekoloških papirnatih slamic. Nikoli česa takega še nisem videl in to mi je bilo sila zanimivo.

izdelovalec spominkov iz mahagonija; so pred davnimi leti dobili seme mahagonija in ga posadili na enem koncu otoka-uspeva dobro

Tai, najin gostitelj; kokos pijemo iz eco slamic, naravne

slamica je v bistvu steblo te rastline -papaja-...tudi okus je čisto nekaj drugega kot tiste EU slamice

skromna hiša kjer živi Tai - ima normalno posteljo notri

za hišo ima Tai vrt, veliko kasave

šola celega otoka Fulaga (Vulaga) v katero hodijo otroci iz treh vasi

še vedno imajo obešena covid pravila...še bolj nora kot so bili pri nas

...in seveda vsi otroci so bili pred šolo...jaz pa pozabila vzeti s seboj lizike

del vasi skozi katero je speljana pot

... in jasno, tudi tukaj imajo starlink ter wifi za vse vaščane

Tone s pareo/sulu

zelo dolga pot od tam kjer sva pustila dinghi in do vasi -
dobre pol ure

17. junij 2025, torek

Vulaga, Fiji

Zvečer sva doživela nekaj kapljic dežja, preostanek noči je bil suh. Jutro je sončno. Ob desetih odpeljem Vesno na obalo, kjer bosta s Taijem skurila naše smeti zadnjih nekaj tednov. To sicer ni dovoljeno in Tai dela to nam na uslugo in na skrivaj. Slednje je precej očitno, ker postane kar malo živčen, ko mimo prikorakajo njegovi sovaščani. Naredi se, kot da kuri kokosove lupine. Ali jih je prepričal ali ne, Vesna, ki je stala poleg, ni ugotovila.

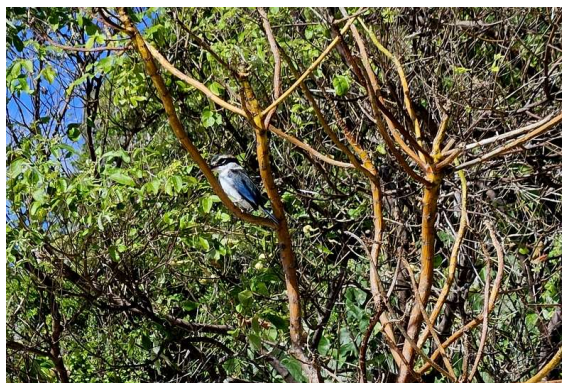
Potem gresta v vas do šole in spotoma še po nekaj kasave k Taiju domov. Včeraj sva namreč pozabila na lizike za otroke in Vesna se je zato danes vrnila. Ampak. Otrok je okoli 40 in toliko lizik je imela s seboj. Ni pa računala, da jih bo delila med kosilom. Kosilo prinesejo mamice svojim otrokom v šolo. Poleg otrok so bile za lizike zainteresirane tudi mamice in izkazalo se je, da so večje in močnejše v boju za sladkorčke. A-ja-ja-jaaaah! Nekateri otroci so tako ostali brez priboljška po kosilu, mamice pač ne.

Popoldan se predstaviva kar za ovinek, med otočke-gobice. Okolica je odštekano lepa, pod barko mivka na vsega treh ali štirih metrih globine, morje turkizno modro, okoli barke otočki na oddaljenosti sto metrov. Tako na gosto so nasejani, kot barke na bojišču v Dalmaciji. No, malo pretiravam, veliko pa tudi ne. Vsi otočki-gobice so po vrhu poraščeni z drevjem.

Malo špekuliram. Nakup takega otoka bi bil cenovno ugoden. Površina, ki je v stiku z morjem (po naši logiki je to površina, ki je v katastru) je precej manjša, kot površina, na kateri rastejo drevesa in kjer bi lahko potem bival lastnik. Le, kako bi tja splezal, je še uganka.

sidrišče kjer sva danes prenočila; obala polna školjk

čudovit ptič

Wati je Tajeve svakinja; iz lonca jemlje liste iz katerih bo kasneje delala preproge

zraven cerkve sta dva lesena korita in s tolkalom kličejo k maši; ima pa vsako korito drugačen zvok, ker je različen les .. zanimivo; Taju sem omenila, da ga v nedeljo ne bova motila z obiski

v šolo sva šla v času njihovega kosila; imajo posebej prostor za to; mamice prinesejo hrano v šolo in počakajo, da otroci pojedjo

dekle je imelo na šolski obleki značko z napisom # head girl#

ti otroci so bili pa iz sosednje vasi-pripeljejo jih s čolnom v šolo; veseli lizike

ogled Majevega vrta kjer goji sladki krompir, kasavo, banane, papajo, stročji fižol in če uspe tudi paradižnik ter jajčevce

tukaj mi je pokazal kako vzame ven taro korenino in potem steblo takoj posadi v zemljo; tj pa tudi edina stvar, ki raste celo leto; za vse ostalo smo prezgodaj; sladki krompir menda šele decembra

Tai ima tudi pujske: mamo pujska in tri mladičke; za hrano so samo ob posebnih praznikih

Wati mi je nabrala par čilijev, zelo majhni - sem tudi na tržnici videla, da prodajajo tako majhne

danes pa skromna kočerja: jam in njihovo dušeno zelje s čilijem ...danes ni bilo mesa

18. junij 2025, sredo

Vulaga, Fiji

Dopoldan službujeva in kofetkava. Veter se dviga. Sidrana sva dobro in varno, pa se sredi dneva vseeno prestaviva drugam. Napaka. Namesto, da sva sama med otočki-gobicami, sva ena izmed petnajstih jadrnic in do bližnjih sosedov imava manj kot 200 m. V krožnike si ravno ne bomo gledali, je bilo pa prejšnje sidrišče vseeno lepše. Poleg tega je kraj izredno primeren za kajtanje in fojlanje. Nadebudne mladine kar mrgoli okoli barke. Vsaj 5 ali 6 jih je vedno aktivnih v miljo in pol krat pol milje velikem akvatoriju. Danes se ne bova vračala, morda se jutri prestaviva kam drugam.

Dodatni razlog, da mi danes ni več do premika, je dejstvo, da je Vesna iz zamrzovalnika vzela tri poštene kosa mesa, ki se bodo spekli na roštilju. Po včerajšnji brezmesni dieti, je torej danes normalen prehranjevalni dan. Upam, da tako ostane tudi v prihodnje.

Za naslednje dni imava napovedanega več vetra, v sunkih tja preko 35 vozlov. Prostora je veliko, globina v celem zalivu je ob oseki štiri metre, ob plimi dober meter več, sama globoka mivka. Le če se bo na nekaj sto metrih od obale naredil vetru primeren val, zna biti bivanje manj prijetno.

Po kosilu, ko je hrana prebavljena, spet službujeva. Do večera. Dokler trajajo baterije v mašincih. Ah, kaj nisva v penziji?

plaža pred vasjo je polna praznih lupin školjk

med potjo do vasi

jutranji pogled med pitjem prve kave

popoldan sva se prestavila na to sidrišče

do plaže je kar daleč; danes nisem šla snorkljati, preveč vala

okoli naju celo popoldne letali kajtarji in mladina na fojlanjih

19. junij 2025, četrtek

Vulaga, Fiji

Pa sva spet v prečudovitem zalivu. Sidrni vinč je pokazal že znano težavo. Občasno se vrti s polovično hitrostjo. Rešitev je enostavna in sem jo pred leti že tudi uspešno izvedel. Zamenjati je potrebno krtačke. Torej se je z dingijem potrebno zapeljati na obalo, poiskati quickovo palmo, splezati nanjo in obrati krtačke za Quickov sidrni vinč. Na srečo je sedaj ravno sezona in je ravno pravih krtačk v izobilju. Motor se potem enostavno razstavi s posebnim pripomočkom, ki prav tako raste na quickovi palmi, zamenja krtačke in popravljen motor pritrdi na vinč. Voila!

In to še ni vse! Poleg tega, osnovnega, postopka obstaja še en. To je rezervni postopek. Ker precej vleče in bi bilo dingiranje na obalo precej mokro, sem popravilo izvedel po tem drugem postopku. Izpod postelje sem potegnil nov rezervni motor in zamenjal prejšnjega. Ker je motor rezervni, se tudi postopek imenuje rezervni postopek. Logično.

Vesna se ubada s kuhanjem in pečenjem. Preveč vetrovno je za snorklanje in obala s koralnimi glavami je predaleč. Danes je spet na sporedu peka kruha. Počasi je naštudirala, kako se lahko speče dober kruh tudi z lokalnimi sestavinami.

Saj, če ne bi bilo tako vetrovno, bi tudi ona raje poiskala bagetkino palmo in pravkar pečene, hrustljave in dišeče francoske bagetke nabrala kar na palmi. Ta vrsta palme je celo nizko rastoča in plezanje ni potrebno. Ampak, kot rečeno, preveč piha.

vetrovno, kar malo preveč vala za snorkljanje oz. ne bi bilo prijetno, ko bi me premetavalo sem in tja

pa vmes se dež ulije in niso več tako lepi pogledi iz kokpita

nekateri se ne pustijo motiti in kajtajo ne glede na to, če dežuje (saj tudi jaz nisem kaj boljša, ko snorkljam)

najprej je bila bučkina juha s sladkim krompirjem in popečenimi bučnimi semeni v bučnem olju; in, ker kapitan ne priznava kosila brez mesa sem skuhala še govedino toscana s polento in parmezanom

20. junij 2025, petek

Vulaga, Fiji

Zaliv sploh ni več prečudovit. Tudi quickove (lat. Cocos quickera) in bagetkine palme (lat. Cocos baquetis) ne rastejo več na obali. Sploh ne vem, zakaj in kako sem mi je včeraj zdelo, da jih vidim na vrhu otočkov-gobic.

Kakorkoli že, še vedno piha preko 30 vozlov in tukaj je mirno in varno. Počakala bova, da napad mine. Jutri bo verjetno že spet primerno za snorkljanje. Nazadnje sva tako čakala na Fakaravi leta 2013. Takrat so močnejši pasatni vetrovi trajali okoli deset dni, tokrat na srečo le nekaj dni.

Ker sva v običajnem in ne prečudovitem zalivu, čas potrošiva za branje in podobne naporene zadeve. In obvezen ogled filma ali dveh zvečer.

Resno težavo nama povzroča elektrika. Dan je dolg 11 ur (jutri bo najkrajši zimski dan), od tega jih je za proizvodnjo električne energije primernih 6 ali 7, od katerih je potrebno odšteti oblačne ure (ki jih je vsaj polovica). Če upoštevam še izgube v akumulatorjih, je potrebno imeti v času pridelave desetkrat višjo moč, kot v času porabe, torej okoli 60-70 A. Toliko jih pa naše sončne celice ne zmorejo. Da bi jih, bi potrebovala na strehi preko 2 kW instalirane moči, imava pa 600 W. In nimava prostora, da bi sončne celice še lahko kam dodala. Brez neekološke pridelave enostavno v Malinem EES (elektro energetskega sistema) ne gre. Če se po laguni prestaviva, je takoj bolje, takrat motorirava in akumulatorji se polnijo. Če sva nekaj dni na miru, je pa hitro kažin.

danes spet preveč vala za snorkljanje....

danes sva si na RTV SLO (plačujeva naročnino) pogledala slovenski dokumentarni film B.Vrhovca #Morjepisci# - lepo narejen, vreden ogleda

21. junij 2025, sobota

Vulaga, Fiji

Ponoči je močno vleklo, precej preko 30 vozlov, a se veter postopoma znižuje in danes popoldan ga je dosti manj, okoli 10-15 vozlov. In še je v upadanju. Naslednji močnejši paket vetra pričakujeva v noči na torek. Do naslednjega vikenda se po vsej verjetnosti ne bova premaknila izza koralnega obroča okoli Vulage. Sidrišče je super mirno in super varno. Sidrana sva v mivko na globini 3-4 m, prostora za vrtenje imava neskončno.

Vesna gre po kosilu pod vodo, jaz grem v službo. Ona se je imela lepo, jaz malo manj. Potem pride na vrsto žar z dvema konkretnima biftekoma, "lady's cut" po južnoafriško. Dovolj velike porcije so, "men's cut" je že skoraj preveč. Na Vulagi pridelana kasava je priloga kot hrana in južnoafriško vino je priloga kot pijača. Namesto ajvarja (v križankah je odgovor na "priloga jedem z žara") imava Madame Janette (s podnapisom "too hot to handle").

V najkrajšem dnevu leta, ko zima že kaže zobe in ima morje le še dobrih 26 stopinj se je ponoči že potrebno pokriti z rjuho in je podnevi tudi na soncu čisto prijetno. Sonce je sredi dneva 50 stopinj nad horizontom. Za primerjavo, na Jadranu je sedaj 70 stopinj nad horizontom. Torej je doma sonce močnejše, kot v južnih tropih! Ventilatorjev nisva prižgala že dolgo časa. Kaj bo potrebno iz omare potegniti kalorifer?

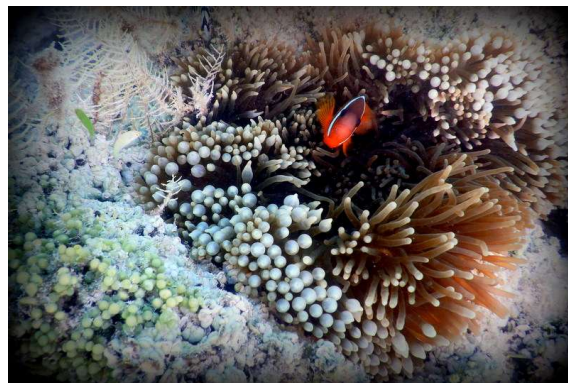
malo sva se premaknila, razmaki med jadrnicami so zelo ogromni, čeprav mogoče ne zgleda

tukaj imam malo bližje za plavati okoli teh otočkov

Humpback Cowry

zelo veliko anemon v kombinaciji s clown fish ipd

posnetek iz vode

nenormalno veliko je bilo zelenih alg, peščeno dno čisto zamuljano na večih koncih... no, tudi naša Mala ima že nekaj tega na sebi

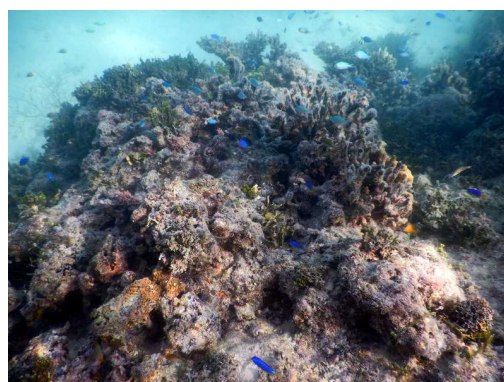
samo bliskalo se je direktno pod vodo, zglejajo kot kozice

posnetek iz vode

čudovit skrit po skalo

edini konec, ki sem ga našla, da je bilo malo več življenja; drugače pa razočarana: skoraj nič koral, tudi rib ni bilo kaj dosti; pod skalnatimi gobicami pa samo skala in

veliko zelenega mulja

sva imela pa kočerjo ob lepem sončnem zahodu

.... in še dolgo po njem so ostajali oblaki rdeči.... lahko noč

22. junij 2025, nedelja

Vulaga, Fiji

Kalorifer ostaja tam, kjer je spravljen. Precej se je ogrelo, hladni južni vetrovi so mimo. Dan je popolnoma brez vetra. Koprenasto je in soparno. Sicer je pa logično, najkrajši dan je za nami, počasi bo prišla pomlad.

Spraviva se v dingi in odpeljeva na izlet med izpodjedenimi otočki. Oseka je in marsikje je preplitvo za dingi. Tudi če dvignem motor in veslam, nasedeva na mivki. Torej je vode manj kot deset centimetrov. Misliva, da bi bilo najbolje, če se vrneva na barko in nadaljujema popoldan, ko bo morja za meter več.

Ampak. Kako že gre tista: "Butast kmet ima debel krompir"? Priplujeva do lukenj v izredno ozkem otoku, ki obdaja laguno. Nisva vedela za te luknje. Skoznje morje priteka, pravzaprav dre, iz oceana v laguno. Neverjeten naravni pojav, viden le nekaj deset minut, morda uro po oseki. Pred tem voda ne teče v laguno, kasneje so kaskade že pod gladino morja in brzic ni več. Še ena stvar, še ena umetnija narave, ki sem jo videl prvič. Če bi to bilo v katerem koli turistično razvitem svetu, bi bil to narodni park z vstopnino. Zabeljeno vstopnino. Na otočju Lao na Fidžiju je pa vstopnica na otok ena kava (in ritual sevusevu).

Čeprav sva ocenila, da je Vulaga precej bolj zanimiva nad vodo, kot pod vodo, se Vesna popoldan vseeno spravi na snorklanje. In niti ni bilo tako zelo slabo, pravi.

nedeljski izlet z dinghijem okoli otočkov

verjetno jadralci nabrali na obali in tako označili, da je tukaj mini prehod v laguno

voda dere v laguno...še malo, pa ne bo več videti prehoda

spodjedeni otočki

n.c.

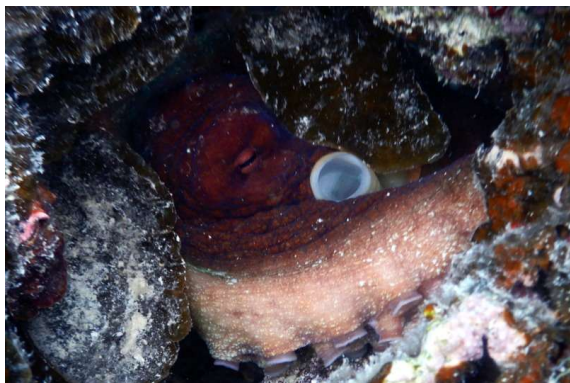

zaradi takih barvno čudovitih ribic spregledaš neatraktivne podvodne korale, školjke, polži, alge ipd...

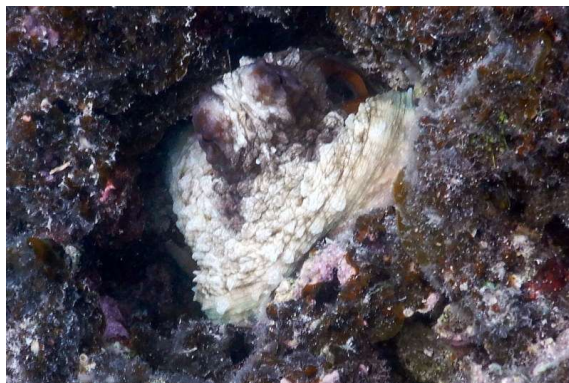

tukaj je zelo veliko hitonijev-nič lepi za pogledati, so pa zanimivi ... Lili hvala za potrpežljivost

...in danes prvič na Fidžiju videla hobotnico, ki nikakor ni hotela ven iz luknje

največ kar je ven zlezla in sem jo ujela v objektiv je tole....

zapostavljena tunikata

...in spet čudovit sončni zahod ...

23. junij 2025, ponedeljek

Vulaga, Fiji

Ponoči je začelo rahlo pihati. Rahlo pomeni 4 Bf. Smer vetra je taka, da sva precej izpostavljena. Smiselno bi se bilo prestaviti nekam, kjer bova vsaj malo v zatišju. Ponoči in jutri imava napovedan prehod fronte z vetrovi (odvisno od modela) med 30 in 45 vozli. Na nekaj sto metrih bi se naredil že kar zaznaven val.

Upam, da ga na mestu, kamor sva se premaknila ne bo veliko in da bo sidro držalo. Preizkus na dobrih 3000 obratih je pokazal, da sidro dobro drži, pri 40 vozlih (konstantnega) vetra pa so sile na trup že kar velike. Na manj kot štirih metrih globine (tako je ob oseki, ob plimi je potrebno dodati meter in pol) imava v vodi 50 m verige.

Na sidrišču se nas je nabralo 20, vsi smo se prestavili iz "zanimivih" sidrišč na "varno" sidrišče. Pa ni gužve, do sosedov imava sto metrov, prostora ob taki gostoti je v bližini še za nekaj deset bark. Na celotnem področju Vulage pa za nekaj sto, vključno z nekaj deset v hurricane hole na severozahodnem delu otoka.

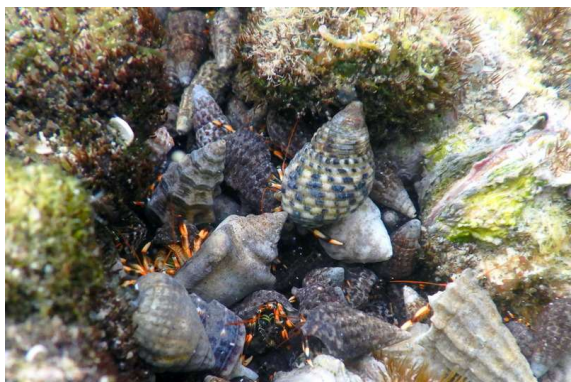
Do konca tedna bo nevihtno in precej vetrovno. Zunaj koralnega obroča bo vetrnega vala preko tri metre, skupnega pa še precej več. Mislim, da bomo vsi ostali tukaj. In, glede na vreme, bomo vsi imeli primanjkljaje v svojih EES in elektriko pridobivali iz neobnovljivih virov.

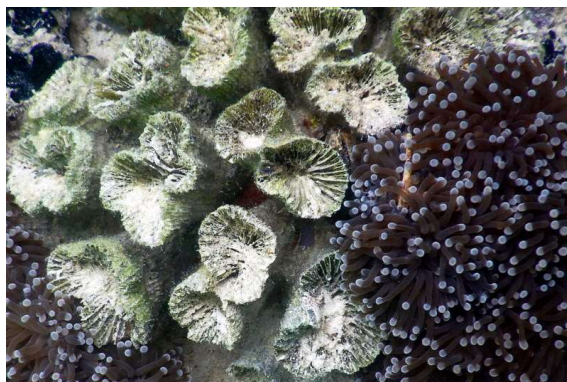
danes je bila katastrofa ... sam mulj/polno alg po tleh, kalna voda, da sem komaj kaj videla, le sem in tja se je kaj zbistrilo;posledično sem bila samo 1,5 ure v vodi

je pa res, da sem v tem času preplavala cca 1000 m

je bilo pa ogromno školjk, ježev in rakcev v praznih polževih lupinah

od tu naprej bodo včerajšnje fotke...čisto drug svet

mivka tukaj je zelo drobna, kar pomeni odlična za sidranje

24. junij 2025, torek

Vulaga, Fiji

Dve možnosti sta. Ali sva tako dobro skrita za otokom ali pa je bilo ponoči vetra manj od napovedanega. Prva se mi glede na izpostavljenost otoka sredi Pacifika ne zdi verjetna. Vsekakor pa ni bilo 40 vozlov vetra. Okoli 30, to da, 40 pa ne. Toliko občutka pa že imam, tudi kadar spim. Male nikoli ni tolako nagnilo, da bi se zbudil.

Veter vztraja še cel današnji dan, celo malo se je okrepil in od časa do časa, ko se barka zavrti na sidru, je potrebna previdnost, da se človek ne prekucne. No, če sedim, je vse pod kontrolo.

Veter je glasen. To pomeni, da naš generator ne bo motil sosedov, ker ga bo hrumenje vetra na njihovih barkah itak preglasilo. Prilika, da narediva vodo. Trideset litrov jo flaširava za pitje in tristo spraviva v tank za tuširanje. Čez en teden pa ponoviva vajo nekje, kjer spet ne bova moteča. Kaže pa, da sva samo midva tako obzirna do sosedov. Velikokrat slišim generator ob mirnem vremenu ponoči.

Nihče ne izpluje. Zunaj koralnega obroča je tolako vala, da je to primerno le za največje jadralske navdušence. Nihče se niti nikamor ne premakne. Od časa do časa je plohica in veter je vse prej, kot primeren za vodne športe (razen za dva navdušena fojlerja). Včeraj sem v nekem trenutku naštel 12 fojlerjev okoli nas. Vseh je verjetno še precej več. To pomeni, da je od 20 bark, kolikor nas je v vidnem polju, vsaj polovica takih, ki imajo mlado posadko.

danes turoben, vetroven dan....

25. junij 2025, sreda

Vulaga, Fiji

Včeraj sva na WhatsApp grupi za Fidži prebrala opozorilo meteorološke službe zaradi močnega vetra. V Nawi marini so še posebej opozarjali, da je potrebno preveriti vse privezne vrvi. Pa tam niti ni napovedan močan veter. Po napovedi naj bi ga bilo le za vzorec, pri nas je bilo pa na prognostični karti vse vijoličasto.

Ampak. Ponoči je bilo še precej vetrovno, zjutraj je vetra za okoli 4 Bf in fojlerji veselo fojlajo naokoli. Premišljujem, ali bi se kam premaknila, pa si premislim. Napoved je jasna in tole je verjetno le zatišje pred nevihto. Preko dneva veter popolnoma omaga, namesto, da bi se krepil nazaj. Celo za fojlerje ga je premalo. Sigurno je to zatišje pred nevihto, nič drugega ne more biti. Le, da nevihte z močnim vetrom ni in ni. Tako mirno je, da slišiva bučanje morja na reefu pol kilometra daleč za petdeset metrov visokem in dvesto metrov širokem ter gosto poraščenem otoku, ki kot obroč zapira sidrišče.

Res škoda, da se nisva premaknila. Na večer se nama pa ne zdi več smiselno. Preden kamorkoli prideva, bo noč in Vesna ne bo mogla v snorklarijo. Tukaj sva zelo dobro sidrana (tudi za vijoličasto vreme) in če tako mirno ostane še naprej, čeprav je še vedno napovedan močan veter, se bova prestavila jutri dopoldan. No, zvečer se je veter začel držati napovedi.

pravi užitek je opazovati fojleriste

vreme zelo različno od sonca, oblačnosti do dežja

je prišla nevihta pa so še bolj zagnano se podili po laguni; še na fotiču imam kapljice dežja

.... dež, veter, neveter, oblaki... tudi to je Fiji

26. junij 2025, četrtek

Vulaga, Fiji

Veter je vztrajal celo noč in cel dan. Ni imelo smisla, da bi se kamorkoli premikala. Občasno je zapihalo močno in iz neba so priletele kapljice. Kapljice, ki so naredile mavrico čudovito mavrico. Na žalost pa je pojav trajal prekratko, da bi v tem času lahko v vodo spustila dingi in se odpeljala na začetek mavrice po zaklad, ki se tam nahaja. Nevihte so bile sicer silovite, običajno pa so trajale le nekaj sekund, redko celo minuto.

Še vedno vedriva, torej. Počasi bo padel rekord iz Fakarave leta 2013. Ampak. Vremenska napoved se je spremenila in od jutri dalje bo mogoče plavanje v laguni in tudi plovba med otoki. Vetrni valovi, ki so zunaj reefa še danes tri in pol metrski, se bodo znižali na manj, kot meter. Le sredi tedna bodo kak dan ali dva malo višji. Takrat se bova pa že kam zatekla. Seveda, če se napoved ne bo v naslednjih dneh spremenila.

Bereva, gledava filme in službujeva. Vesna službuje malo bolj, jaz malo manj. Pri prostočasnih aktivnostih vodim. Če med prostočasne aktivnosti prištejemo tudi popoldansko dremanje, pa sploh.

Narejena je bila inventura hrane in pijače. Mesa je le še za dva tedna. Piva in vina je dovolj. Ne, da bi se hvalil, ampak za pijačo sem bil zadolžen jaz in to svoje poslanstvo sem vzel sila resno. Imava pa drugačno težavo. Volumensko je vseeno, ali je steklenica polna ali prazna. Polna predstavlja koristno breme, prazna predstavlja smeti. Smeti nimava kam odložiti. V naslednjem mesecu bo tako nujno priti nekam, kjer bova lahko kupila meso in odložila smeti. To pa ni noben izmed teh osamljenih otočkov.

Ker sva vklopila špar-program za meso in ker je špar-program za plin že nekaj časa v veljavi, je Vesna danes v pečici poleg kruh spekla še dve pici. Taki, s šunko. Taki, ki jih mojster picopek v marini Nawi nikakor ni uspel speči - kljub krušni peči na drva. Jah, držo kot pribito, ni dobre pice zahodno od Cagliarija in vzhodno od Trsta...

mavrica za oblaki

dvojna mavrica

pizza z dobro šunko, mozzarelo, šampinjoni, paradižnik pelati.... ma ja, ni bila slaba, glede na to, da se je pekla v plinski pečici, ki ne razvije nikoli take temperature kot krušna peč

odkar sem zamenjala kvas, je tudi kruh boljši; tole imava za 3-4 dni in kaj mi je zanimivo: ne plesni kakor kupljen kruh po dveh dneh.. ?

27. junij 2025, petek

Vulaga, Fiji

Vremenska napoved vztraja. Midva ne. Sončno je in ko je vidljivost primerna (da se vidijo vsaj sence koralnih glav), se odsidrava in premakneva miljo v zavetrje otočka nekje na pol poti med vhodom v laguno in sidriščem za vasico. Globina je malo večja, kot na prejšnjem sidrišču, nekaj je tudi koralnih glav v okolici, a nič posebnega. Če bi vedel, da bo dejanski veter prejšnje dni nižji od napovedanega, bi se sem prestavila že prej. Dve barki sta že tukaj in prostora za naju je še ogromno.

Vesna gre lahko po nekaj postnih dneh končno v snorklarijo. Z dingijem jo odpeljem jo do precej oddaljenega otočka, nazaj bo priplavala sama. Že spotoma vidiva skata in želvo. Obetavno. Tudi pod vodo je bilo lepo. Prvič na tem otoku, da je bilo življenja dovolj tudi za njeno oceno.

Po kosilu se z dingijem še enkrat odpeljeva na izlet okoli otočkov. Dopoldan sva videla nekaj lepih scen in sva sedaj vrnila. Vesna jih želi pofotkat s pravim fotičem. A, glej ga zlomka, še preden sva uspela priplu do cilja, se je pooblačilo in pogled ni bil več pravljichen. Še vedno zanimiv in lep, a nikakor ne prečudovit. Dingi je delal kot urica, nič se ni pokvarilo.

pogled na najino sidrišče zadnjih dni-ogromno plovil, samo so kar krepko narazen; v Mediteranu bi bilo na tem prostoru vsaj 100 plovil

danes sva pa sidrana pred tem otočkom in za spremembo kar nekaj življenja pod njimi

ta konec je v NFL označen kot plaža s ..

... piknik prostorom - je ena t.i. miza in menda se občasno tukaj zbirajo tudi domačini, jadralci

kar nekaj t.i. kamnitih lokov je na tem koncu, ta je najlepši

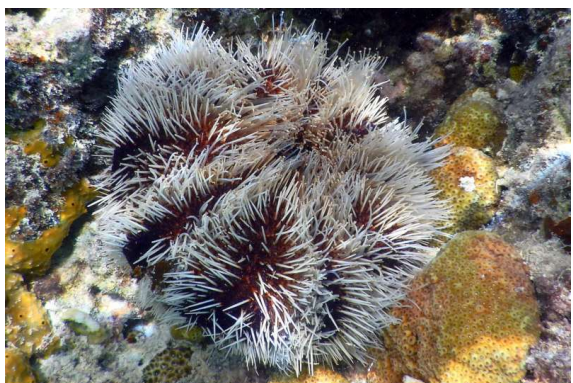
naša Mala od daleč

zakamufliran jež velikosti cca 20 cm v premeru

pa sem ježu odstranila kamuflažo in pod njim se je prikazal čudovit modrovijoličen jež z mehкими bodicami

na hrbtni strani so bile pa skoraj same mehke bodice ... zelo lepi ježi, tri take velike primerke sem videla

tole pa veliko mogoče 30 cm, prehitro šlo mimo mene, da bi bila jasna fotka (Remora ali prilep je vrsta ribe, ki se trdno prisesa na druge morske živali in se tudi zlahka

odlepi, ne da bi poškodovala gostitelja)

dva taka sem videla; Spanish dancer nudibranch egg case (Španska plesalka gološkriga (*Hexabranchus sanguineus*) odlaga svetlo rožnate, rdeče ali oranžne jajčne trakove v spiralni obliki, ki spominjajo na vrtnico. Jajčeca lahko vsebujejo na tisoče jajčec

lion fish je pa očitno imela siesto; tudi trznila ni, ko sem jo fotografirala z desetih koncev, ker je bila skrita pod skalo; nekaj novih stvari videla, kar dosti koral, alg sem danes po dolgem času videla ..

28. junij 2025, sobota

Vulaga, Fiji

Premakneva se v zaliv, od koder vodi pot do vasice, kjer živi Tai. Neseva mu nekaj malenkosti, ki jih midva ne potrebujeva. Odneseva pa kasavo in nekaj zelenjave, ki ji Tai pravi zelje, vendar ne spominja na zelje, kot ga poznamo mi. Kakorkoli, nekaj sveže zelenjave bo prav prišlo. Seveda brez vrečke bombonov za otroke ne gre. Vesna jih veselo deli in vsakič poudari, da so zelo zdravi, ker so polnjeni z medom. Ali to, da so zelo zdravi, otročičke zanima ali ne, je ostalo skrivnost.

Bolj, kot po dogajanju v vasi, si bova obisk, ki sva ga Taj uobljubila, ko sva bila na sevusevu, zapomnila po treh ogromnih morskih želvah. Po oceni Taja tehta vsaka po 150 kg. Večino je sicer teža oklepa, a vseeno. Obrnjene so bile na hrbet in nemočno ležale v baraki na obali. Včeraj so jih ujeli in v ponedeljek jih bodo žive z ladjo odpeljali na Lakebo, kjer živi poglavar vseh otokov skupine Lao. Tai pove, da lahko morske želve v ujetništvu na kopnem preživijo dva tedna. Kruta usoda jih je doletela, potem, ko so preživele veliko let in se ubranile vseh vrst predatorjev. Vseh, razen človeka. Tukaj sedaj čakajo, da bodo končale kot darilo ob inavguraciji novega poglavarja. In potem kot poslastica na slavlju v njegovo čast sklenile svoj življenjski cikel. Mislim, da ni potrebno poudariti, da so želve na Fidžiju zaščitena vrsta...

Popoldan se predstaviva med otočke-skale-gobice. Sama sva. Vesna lahko v miru snorkla, čeprav se na začetku pritožuje, da je voda mrzla. Hja, res jih nima več 30 stopinj, 26 jih pa vseeno ima še vedno. Toliko jih ima Mediteran le nekaj dni v letu. Merila so po svetu očitno različna. No, na koncu je ni iz vode tri ure. Tako dolgo, da me je že malo začelo skrbeti. Pa je bilo vse v redu, le lepih koralnih glav je bilo veliko. Preveč za en dan.

Zvečer narediva vodo in opereva perilo. Vetrja je malo in perilo lahko obesiva, da se v miru posuši preko noči. In med temi otočki sva edini živi kopenski bitji. Najin generator nikogar ne bo motil.

v baraki pri plaži zagledam 3 ogromne želve obrnjene na hrbet-žal se same ne znajo obrniti nazaj na trebuh

žive so bile, težko sem to gledala

s Taiem narediva poslovilno fotko

v skromni cerkvi je že vse pripravljeno za jutrišnji dan

kapitan me je spet pripeljal na lep konec, tukaj prenočiva

danes sem bila tri ure pod vodo, toliko življenja zelo veliko tovrstnih morskih zvezd

in medtem,ko si ogledujem moreno, dober meter pod menoj švigne Progasti morski krait-izredno strupena kača,vendar je redko agresivna do ljudi-pač na miru jo

moraš pustiti in ne riniti v njo, poleg tega ima majhna usta

morena se je sprijaznila, da mora meni pozirati

čudovito! bubble corals

na prvi pogled delujejo kot jajčeca

teh bubble corals je bilo ogromno, celi grozdi ... samo občuduješ

ves ta konec sem danes preplavala...pritisnila na fotič 380x ;malo je bilo vala in nasprotnega toka...lušno snorkljanje

29. junij 2025, nedelja

Vulaga, Fiji

Danes imava priliko izpluti na naslednji otok. Če greva takoj zjutraj, prideva jutri zvečer na Kadavu, če greva popoldan, prideva do Matuka jutri zjutraj. Morje bo preko noči še mirno, jutri popoldan pa lahko računava na metrski val. In morje bo mirno, ker bo miren zrak. Torej bi motorirala. Proti zahodu, s pasati? Hmmm... Naslednje vremensko okno se odpira čez en teden. Ampak, napovedi si še niso enotne za toliko vnaprej. Hmmm... Premišljujeva in premišljujeva in na koncu si domisliva. Kar tukaj počakava vetrovne dni od torka dalje. Nekako je Vulaga preizkušena kot mirno sidrišče ob močnih vetrovih. Dane sin jutri pa lahko še uživava v mirnem vremenu in lepem okolju.

Popoldan zapeljem Vesno nekam daleč in nazaj bo priplavala. Tako cik-cak med otočki-gobicami in ob koralnih glavah v njihovi bližini. Spet je ni tri ure in spet me na koncu že malo skrbi, ali je vse pod kontrolo. Običajno jo lahko poiščem z daljnogledom in če je ne bi bilo, bi jo šel iskat. Tukaj je pa toliko mini otokov, da je skoraj vedno skrita za katerim od njih. Tudi, če se z dingijem vozim naokoli, je ne bom videl. Saj vsi vemo, kako se iščemo v veliki samopostrežni trgovini med vrstami polic.

Kakorkoli, snorklanje je bilo že včeraj dobro, danes je še boljše.

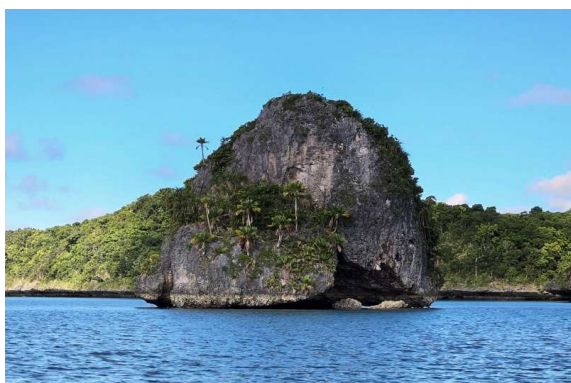
z dingijem naokoli, da vidim, kje bi bilo najboljše snorkljati...spet kamniti most (teh je zelo veliko na Fulagi)

in taisti most z druge strani nekaj ur kasneje = ista stvar a iz druge perspektive čisto drugače

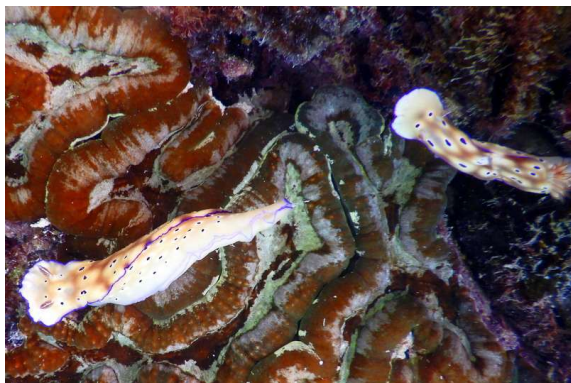
majhne peščene plaže, ki ob največji plimi lahko niso vidne

ta otoček je malce drugačne oblike kot ostali - pogled iz ene perspektive

iz druge perspektive pa čisto drugače ...no in tukaj me je Tone dol vrgel iz dingija in pod menoj se je odprl čudovit podvodni svet

že pod petih minutah zagledam gološkrgarja in to celo dva skupaj, prvič letos na Fiji ...

Hypselodoris tryoni je vrsta morskega polža, doridnega golonožca, morskega polža iz rodu *Chromodorididae*

christmas tree ... dobro sem ga ujela v objektiv

danes spet videla kačo v vsej njeni velikosti

Yellow boxfish-majhen, komaj ga vidiš,cca 3cm; Če je riba pod stresom, iz svojih sluzničnih žlez sprošča strupeno snov, imenovano ostracitoksin, ki zelo hitro ubije druge ribe

nisem prepričana ali je ali ni great star coral/Montastraea cavernosa = je pa čudovite zelene barve

30. junij 2025, ponedeljek

Vulaga, Fiji

Prestaviva se na drug konec otoka, na novo mesto za snorklanje. To sicer ni najboljša lokacija za nastajajoči veter, glede na satelitske posnetke pa bo za nekaj ur čisto v redu in predvsem v bližini koralnih glav.

Vesna, klasično, takoj pod vodo. Jaz, klasično, takoj v kokpit. Pa nisem dolgo pri svojem sila zahtevnem opravilu, reševanju križank, ko se Vesna vrne. Preplavalna je vse obale otočkov in vse koralne glave v zalivu, pa ni videla ničesar pretresljivega. Že po uri in pol je nazaj.

Kot sva planirala že ob prihodu, se bova predstavila, če bo preveč vala. Lokacija je namreč taka, da sidrišče ni najbolje zaščiteno pred južnimi vetrovi, ki bodo prevladovali danes. Prestaviva se v deset minut oddaljeno t.i. hurricane hole, sidrišče v ločeni mini laguni, skriti med otoki. Velika je kot kak bajer v Deželici in v veliki meri obkrožena z mangrovami. Vpluti je možno le skozi 20 m širok in 5 m globok prehod. Globina v zalivu-laguni je ob oseki povsod okoli 4 m. Morje je mirno kot Blejsko jezero ob bonaci. Vendar. Vsaka čarovnija ima pa svojo ceno, to vedi vsi otroci. Na prejšnjem sidrišču prozorna voda je tukaj kvečjemu prosojna. In še to z nekaj domišljije. Za plavanje se bova verjetno jutri prestavila kam

drugam.

na Vulagi so tri vasi; v tej vasi nismo bili; zelena velika hiša z rdečo streho - sigurno cerkev

današnje snorkljanje izredno naporno, val in tok, brcala nonstop dobro uro in pol in bila zelo razočarana

v eni luknji sem našla gorgije, zaradi vala in mivke je kalna voda

Whitebelly Toby
- *Canthigaster bennetti*

več večjih jat majhnih ribic, ki se mi niso umikale

glede na lokacijo (dokaj blizu reefa) sem pričakovala bolj zanimivo dogajanje pod vodo ...

kasneje sva se prestavila v t.i. hurricane hole

veliko je mangrove in voda je kalna

pa še nekaj fotk preteklih dni : Orbiculate cardinalfish [Sphaeramia orbicularis]-zanimivo jo je opazovati med plavanjem: se zažene in potem zabremza

zanimiva oblika korale

Actinopyga miliaris - morska kumara - malo sem jo s palčko ruknila in se je oblikovala v žogo, ko je padla nekaj metrov globoko ... zanimivo

nekaj tovrstnih školjk sem videla, živordeče obarvane; vendar gre barva dol, če malo popraskaš